

JANINA WOLAŃSKA
ul. Wyszyńskiego 15/1
65-536 ZIELONA GÓRA

В ДОРОГУ

ПЛАСТОВИЙ СПІВАНИК

**Видано заходами КПС Канади.
Уфундовано фондом неперіодичних видань ГПБ.**

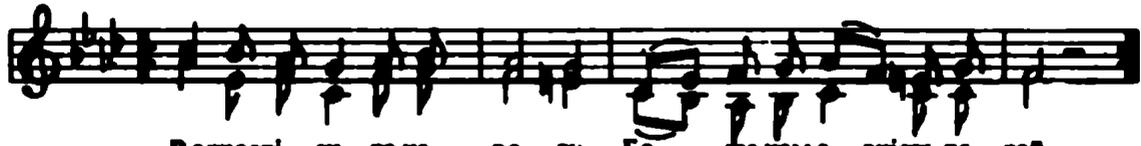
**ПРИСВЯЧУЄМО
ПАМ'ЯТІ
ПЛ. СЕН. ЮРІЯ П'ЯСЕЦЬКОГО**

ГИМНИ

БОЖЕ, ВИСЛУХАЙ БЛАГАННЯ

Бо - же ви - слухай бла - га - ня, ни - щить не - до - ля наш край.

В єдності си - ла на - ро - ду, Бо - же нам є - дність по - дай.

Боже, вислухай благання,
Нищить недоля наш край.
В єдності сила народу,
Боже, нам єдність подай.]²

Боже, здійми з нас кайдани,
Не дай загинуть в ярмі,
Волю пошли Україні,
Щастя і долі дай їй.]²

БОЖЕ ВЕЛИКИЙ, ЄДИНИЙ

Maestoso

Муз.: М. Лисенко

Бо - же Ве - ли - кий, Є - ди - ний, нам У - краї - ну хра - чи,

во - лі і сві - ту про - мін - ням, Ти І - І о - сі - ни. Світлом на - у - ки і

знавв, нас ді - тей про - сві - ти, в чис - тій лю - бо - ві до кра - ю

Ти нас Бо - же зро - сти. Мо - ли - мось Бо - же, Є - ди - ний,

нам У - кра - їну хра - ни, всі сво - ї лас - ки, ще - дро - ти, Ти на люд наш звер -

- ня. Дай во - му во - лю, дай во - му до - лю, дай до - бро - го сві - та, ща - стя,

дай Бо - же на - ро - ду і мно - га - я. мно - гв - я лі - та..

**Боже Великий, Єдиний,
Нам Україну храни,
Волі і світу промінням,
Ти Іїєні.**

**Світлом науки і знання,
Нас, дітей, просвіти,
В чистій любові до краю,
Ти нас, Боже, зрости.**

**Молимоь, Боже Єдиний,
Нам Україну храни,
Всі свої ласки, щедроти,
Ти на люд наш зверни.**

**Дай йому волю, дай йому долю,
Дай доброго світа, щастя,
Дай, Боже, народу і многая, многая літа.**

ГЕЙ ПЛАСТУНИ, ГЕЙ ЮНАКИ

(Гимн закарпатських пластунів)

Сл.: С. Черкасенко

Муз.: Я. Ярославенко

Marciale moderato

Гей, пласту-ни, гей ю-на-ки! Ми ді-ти сон-ця і вес-
-ни, ми ді-ти ма-те-рі при-ро-ди! До
нас шумить зе-ле-ний бір, в лі-си, по-ля, до вільних гір, на яс-ні зо-рі, ти-хі
во-ди, на яс-ні зо-рі, ти-хі во-ди. На во-ди!

Гей, пластуни! Гей, юнаки!
Ми діти сонця і весни,
Ми діти матері природи!
До нас шумить зелений бір,
В ліси, поля, до вільних гір,
На ясні зорі, тихі води!] 2

Гей, пластуни! Гей, юнаки!
Життя - ьє жарти, не казки,
А праця, бурі і негоди!
Гартуймо ж наш юнацький дух.
Юнацьке гасло: воля й рух!
Ніщо нам лихо, ні пригоди!] 2

Гей, пластуни! Гей, юнаки!
Народу вольного сини,
Сини краси, сини природи,
Не зломимо своїх присяг,
Веде нас гордо вольний стяг
До щастя, слави і свободи!] 2

ПЛАСТОВИЙ ОБІТ

Сл.: Дрот
Муз.: Ю. П'ясецький

Moderato

В по-же-жах все-світніх, у лу-нах кри- вавих, під громом гар-мат, у важ-
-кій бо-роть - бі, на ли-цар-ську честь і на пред-ків-ську
сла-ву. Віт - чиз- ні о - бі - ти скла - да - ю та - кі.

В пожежах всесвітніх, у лунах кривавих,
Під громом гармат, у важкій боротьбі,
На лицарську честь і на предківську славу,
Вітчизні обіти складаю такі.

Плекатиму силу і тіла, і духа,-
Щоб нарід мій вольним, могутнім зростав,
Щоб в думках журливих невольнича туга
Замовкла, а гордо щоб спів наш лунав.

Красу я і щастя по всій Україні
Ширитиму, власний забуду свій труд,
Щоб чола розхмарив і випрямив спини,
Щоб зір зняв до неба відроджений люд.

Я працю й невдачі, всі злидні й недолю
Прийму як завдання великої гри,
З життям поборююсь, як з трудами у полі,
Мину обережно зрадливі яри.

А летом крил скоба під хмари полину
І бистро розгляну всю землю мою,
Промірю тернисті шляхи України,
До щастя Вітчизну мою поведу.

ОТЧЕ НАШ

Maestoso

От - че наш, От - че наш, От - че наш! Ти котрий є - си на не - бі,
не - хай святить - ся ім'я Тво - є, От - че наш! Не - хай прий - де
цар - ство Тво - є, не - хай бу - де во - ля Тво - я, як на не - бі,
так і на зем - лі. От - че наш! Хліб щоденний наш дай сьогодні
нам, і про - щати нам про - ви - ни на - ші, як і ми їх про - ща - є - мо
довжникам на - шим. От - че наш, От - че наш, От - че наш!
І не введи нас у споку - су але із - бави нас від лука - во - го. От - че наш!

Отче наш, Отче наш, Отче наш!
Ти, котрий єси на небі,
Нехай святиться ім'я Твоє, Отче наш!
Нехай прийде царство Твоє,
Нехай буде воля Твоя,
Як на небі, так і на землі, Отче наш!

**Хліб щоденний наш,
Дай сьогодні нам
І прости нам провини наші,
Як і ми їх прощаємо
Довжникам нашим.
Отче наш, Отче наш, Отче наш!
І не введи нас у спокусу
Але ізбави нас від лукавого, Отче наш!**

ЦВІТ УКРАЇНИ І КРАСА

Сл. : Дрот

Муз.: Я. Ярославенко

Maestoso

Цвіт У-кра-ї-ни і кра-са, скобів ор-ли-ний ми рід, лю-би-мо сонце,

рух, жит-тя, лю-би-мо во - лю і світ. Пласт наша гордість, і мрі - я,

лю - бий От - чиз - ні наш труд, буйний в нім порив, на ді - я,

в Пласті рос - те но-вий люд. Браття, по-ра нам ста-ну-ти в ряд,

стяг пла-сто-вий пі - дій - ня - ти, сла - ву Укра - ї - ні при - дбать!

Цвіт України і краса,
Скобів орлиний ми рід,
Любимо сонце, рух, життя,
Любимо волю і світ.

Пласт наша гордість і мрія,
Любий Отчизні наш труд,
Буйний в нім порив, надія,
В Пласті росте новий люд.

Браття, пора нам стати в ряд,
Стяг пластовий підійняти,
Славу Україні придбать!] 2

Сонце по небі колує,
Знають і хмари свій шлях,
Вітер невпинно мандрує
По Україні полях.

Ми ж сонця ясного діти,
Вольного вітру брати,
Мали б в безділлі змарніти,
Цілі життя не знайти?!

Браття, пора нам...

ЦАРЮ НЕБЕСНИЙ

Царю Не - бесний, Дже-ре-ло світла, Тво-ім про-мінням встели наш шлях,

щоб в душах наших радість роз-квітла, щоб за-па-ла-ла ві-ра в сер-цях.

Царю Небесний, Джерело світла,
Твоїм промінням встели наші шлях,
Щоб в душах наших радість розквітла,
Щоб запалала віра в серцях.

Царю Небесний, Всесильний Боже,
Мудрість і силу й ласку нам дай,
Щоб полати діло вороже,
Визволить рідний, батьківський край.

Царю Небесний, Боже Єдиний,
Будь нам зорею в ночі тривоги,
Знаком, що з нами в кожен хвилину,
Сила і правда, з нами наш Бог!

ЩЕ НЕ ВМЕРЛА УКРАЇНА

Український національний гімн

Слова: П. Чубинський
Муз.: М. Вербицький

Ще не вмер - ла У - кра - ї - на, ні сла - ва, ні во - ля,

ще нам, брат - тя мо - ло - ді - ї, у - сміх - неть - ся до - ля!

Зги - нуть на - ші во - ро - женьки, як ро - са на сон - ці,

за - па - ну - см і ми, браття, у сво - їй сто - рон - ці,

ду - шу й ті - ло ми по - ло - жим за на - шу сво - бо - ду,

і по - ка - жем, що ми, брат - тя, ко - заць - ко - го ро - ду.

Ще не вмерла Україна,
Ні слава, ні воля,
Ще нам, браття молі ті,
Усміхнеться доля!

Згинуть наші вороженьки,
Як роса на сонці,
Запануєм і ми, браття,
У своїй сторонці.

Душу, тіло ми положим
За нашу свободу,
І покажем, що ми, браття,
Козацького роду.

ПЛАСТОВІ ПІСНІ

ЧИ ЗНАЄШ ТИ

Слова й муз.: Р. Купчинський

Andante

Чи зна - єш ти най - кра - шу в сві - ті пі - сню, як ліс шу -
- мить і гра - є темний - бір? Чи зна - єш ти що ти - шу бла - го -
- віс - ну, як ліс мов - чить і мо - лить - ся до зір?

Чи знаєш ти найкращу в світі пісню,
Як ліс шумить і грає темний бір?
Чи знаєш ти що тишу благовісну,
Як ліс мовчить і молиться до зір?]²

Чи знаєш ти прекрасну ту картину,
Як місяць-князь зійде на дерева,
Як срібний шовк обгорне всю долину
І заблещить брилянтами трава?]²

Чи знаєш ти ті пахощі весняні,
Як перший лист на вітрі затремтить,
Як зацвітуть фіялки на поляні
І сок беріз на сонці закипить?]²

Той шум лісів, ті пахощі весною,
І місяць-князь, і соняшне тепло
Ходитимуть до віку за тобою,
Куди б тебе життя не занесло.]²

ГЕЙ-ГУ, ГЕЙ-ГА, ТАКЕ ТО В НАС ЖИТТЯ

Marche

Слова й муз.: Тарас Чара-Крушельницький

Гей - гу, гей - га, та - ке то в нас жит-тя. На-плеч-ни-ки го - ві, про-

-щай, мо - с дів - ча! Сьо - го - дні по-ман-дру-єм, не - зна-є - мо й са - мі, де

зав - тра за - но - чу - см. Чор - ти ми лі - со - ві! Гей - гу, гей - га! Чор -

-ти ми лі - со - ві. Гей-гу, гей-га! Прапор чер-во-но-чорний, це наше все доб-

-ро, чер - во - не, це ко - хан - ня, а чорне, пекла дно. У - сі дів - ча - та

знають пе - кольні бар-ви ці, за - бу-ти їх не можуть. Чорти ми лі - со -

-ві! Гей-гу, гей-га! Чор - ти ми лі - со - ві. Гей - гу, гей - га!

Гей-гу, гей-га, таке то в нас життя.
Наплечники готові, прощай, моє дівча!
Сьогодні помандруєм, не знаємо й самі,
Де завтра заночуєм. Чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га, чорти ми лісові.

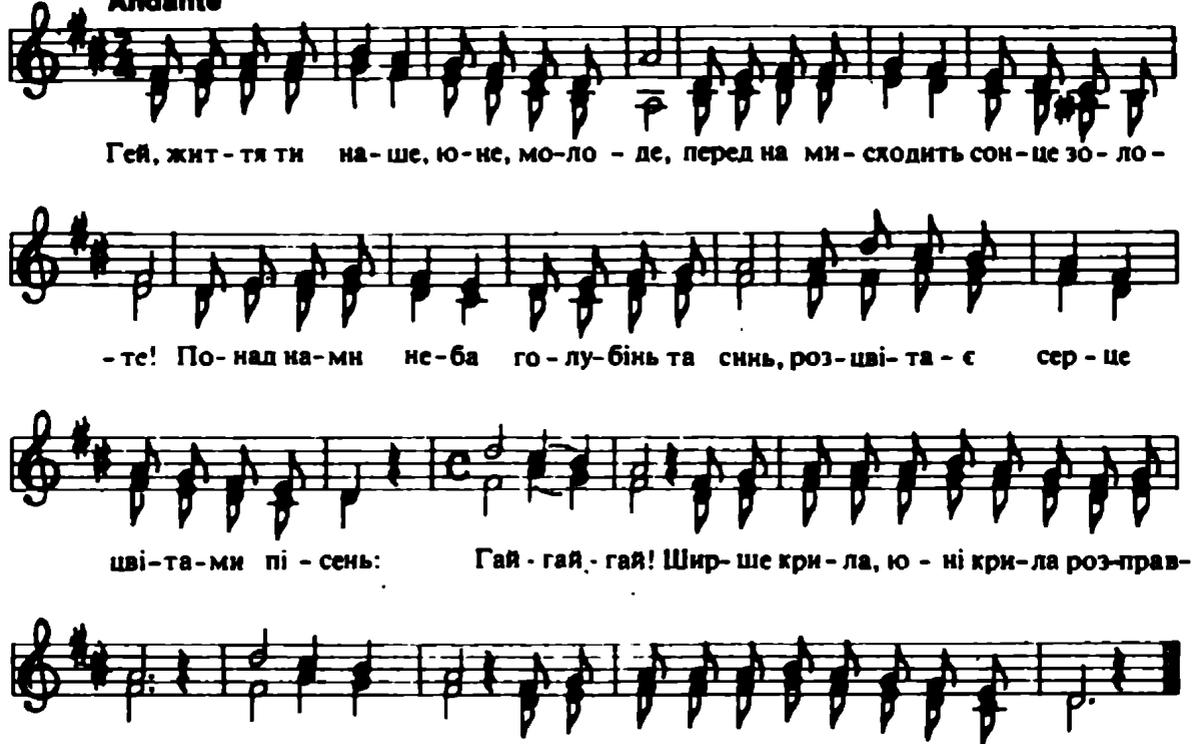
**Прапор червоно-чорний, це наше все добро,
Червоне, це кохання, а чорне, пекла дно.
Усі дівчата знають пекольні барви ці,
Забути їх не можуть. Чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га! Чорти ми лісові!**

**А як прийдеться стати із зброєю в руках,
Маршалок поведе нас, замає гордо стяг!
І сипнемо сто тисяч у груди сатані,
Люциперові решту! Чорти ми лісові!
Гей-гу, гей-га! Чорти ми лісові!**

ГЕЙ, ЖИТТЯ ТИ НАШЕ

Слова: В. С. Левицький
Муз.: В. Божик

Andante

Гей, жит-тя ти на-ше, ю-не, мо-ло - де, перед на ми-сходить сон-це зо-ло -
-те! По-над на-ми не-ба го-лу-бінь та синь, роз-цві-та - є сер-це
цві-та-ми пі - сень: Гай - гай - гай! Шир-ше кри - ла, ю - ні кри-ла роз-прав-
-ляй! Ген до ви - сот, по-над хма - ри ти ке-руй свій ю-ний льот!

Гей, життя ти наше, юне, молоде,
Перед нами сходить сонце золоте!
Понад нами неба голубінь та синь,
Розцвітає серце цвітами пісень:

Гай-гай-гай! Ширше крила, юні крила розправляй!
Ген до висот, понад хмари ти керуй свій юний льот!

Перед нами сходить сонце золоте,
Променисте, числе, вічно молоде...
Низько поклонилось, вдарило чолом:
Гей, дозвольте стати з вами пластуном!
Гай-гай-гай...

Прийняли ж ми сонце у свої ряди,
І маршує сонце з нами раз-два-три...
І маршує сонце, б'є у барабан,
А за ним вірлята, пластовий наш стан.
Гай-гай-гай...

Гей, життю назустріч, долі злій на глум
Гордо виступає молодий пластун,
Гордо виступає, вибиває такт,
А для заохоти свище собі так:
Гай-гай-гай...

ГЕЙ, МАНДРУЮТЬ ПЛАСТУНИ

Marchiale *Слова й муз.: Р. Купчинський*

Гей, ман-дру-ють пла-сту-ни че-рез го-ри до-ли-ни

Гей, до-рі-жень-ка за-ку-ри-ла-ся. Гей ся.

Гей, мандрують пластуни
Через гори-долини —
Гей, доріженька закурилася]2

Перед ними рідний край
Розгорнувся, як Дунай —
Гей, доріженька закурилася]2

Хоруговки лопотять,
А підківки цокотять —
Гей, доріженька закурилася]2

ГЕЙ, ПЛАСТУНЕ, КУДИ ЙДЕШ?

Слова: В. С. Левицький
Муз.: Ю. П'ясецький

Гей, плас - ту - не, ку - ди йдеш? Світ ши - ро - кий, про - па - деш!

Гей, гей, до - ле мо - я, ман - дрі - воч - ка зо - ло - та, зо - ло - та.

Гей, пласту́не, куди́ йдеш?
Світ ши́рокий, пропа́деш!

Гей, гей, доле́ моя,
Мандрі́вочка зо́лота.]₂

Мандрі́вочка зо́лота,
Світ ши́рокий — охота.

Гей, гей...

Розсту́пайте́сь гори - доли,
У мандрі́вку йду́ть Со́коли.

Гей, гей...

Розсту́пайте́ся, дівча́та,
Наш ку́рїнь — са́мі вірля́та.

Гей, гей...

Кожни́й хлопець, мов той тур,
Наш опі́кун — Свя́тий Юр.

Гей, гей...

Чи то вго́ру, чи вдо́лину,
Кожни́й шля́х йде́ в Украї́ну.

Гей, гей...

ГЕЙ, ТАМ У ГОРАХ

Слова: А. П'ясецький
Муз.: Ю. П'ясецький

Гей, там у го - рах ви - со - ких ві - тер сво - бід - но гу - ля - є,

в темних проваллях гли - бо - ких, з шумом я - ли ці хи - ля - є. Гей, гей, гей!

Гей, там у горах високих,
Вітер свobodно гуляє,
В темних проваллях глибоких,
З шумом ялиці хиліє.

Вітре, скажи нам, наш брате,
Де нам журбу заховати,
Як важкі думи прогнати,
Як твою силу придбати?

Гей, та ходіть лиш за мною,
Гей, у дрімучі провалля
Ми понесемось з журбою,
Скинемо в пропасть безсилля.

ГИМН ОРЛИКІВЦІВ

Слова й мелодія: ...
Муз. оформлення: І. Недільський,
В. Осередчук

Marciale

Нас ки-ну-ла до-ля в чу-жі-ї кра-ї, та че-рез просторів о-

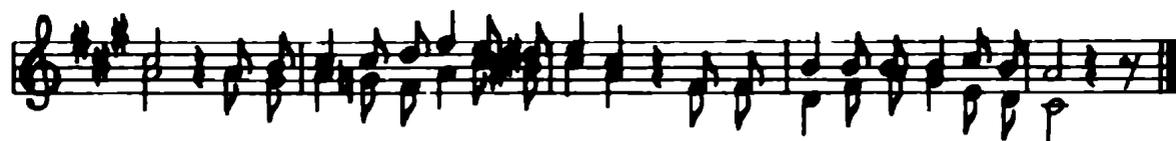
-брї - і в о-дній орликівській пластовій сі-м'ї про Вкра-ї-ну с-днають нас

мрі-ї. Бій Пол-та-ви нас кли-че до чин-у, Григор Ор-лик по-ка-зу-є

шлях, У-кра-ї-ні служім без у-пин-у, бо во-на лиш для нас вітчи-

-на, У-кра-ї-ні служім без у-пин-у, бо во-на лиш для нас вітчина.

Нас кинула доля в чужії краї,
Та через просторів обрії
В одній орликівській пластовій сім'ї
Про Україну еднають нас мрії.
Бій Полтави нас кличе до чину,
Григор Орлик показує шлях,
Україні служім без упину,
Бо вона лиш для нас вітчина.
Україні служім без упину,
Бо вона лиш для нас вітчина.

Усе нам ввижається степ золотий,
Карпати, весь чар України,
А велична мрія стелить шлях ясний
Вороття у вільну Батьківщину.
Бій Полтави нас кличе до чину...

ГИМН ОРЛИКІЯДИ

До дру-жнього зма - гу ста - вай - мо всі враз по - дру - ги і дру - зі пла -

- сто - ві. Лицарський дух Ор-ли-ка хай вка-же нам крізь Ор-ли-кі-я - ду знай-

- зи яс - ний шлях до чес - но - ї в грі пе - ре - мо-ги. Ли - мо-ги.

До дружнього змагу ставаймо всі враз
Подруги і друзі пластові
Лицарський дух Орлика хай вкаже нам
Крізь Орликіяду знайти ясний шлях
До чесної в грі перемоги. } 2

ДРУГА ЧОТА, ЧОТА КРИЛАТИХ

Marciale

Друга чо - та, чо - та кри - латих, пе - ред ве - де во - на всім юна -
- кам! Во - на не любить скарг, ні жалів і смі - ло пі - де
навстріч во - ро - гам! Бу - ла - ва це провід наш, Бу - ла - ва для
юна - ків, в та - бо - рі йде нам так любо час, лу - на - с - грімко спів!

Друга чота, чота крилатих,
Перед веде вона всім юнакам!
Вона не любить скарг, ні жалів
І сміло піде навстріч ворогам!
Булава — це провід наш,
Булава для юнаків,
В таборі йде нам так любо час,
Лунає грімко спів!

Чотар — сокіл чоту крилатих
Веде в огонь, у сміливі бої,
Ми — юнаки чоти крилатих
Відважні, буйні і завзяті всі!
Булава — це провід наш...

Друга чота, чота крилатих
Поміж юнацтвом всім перед веде!
Хай спів наш грімко залунає
Хай наша пісня громом загуде!
Булава — це провід наш...

ЗАШУМІЛИ ВЕРБИ ПРИ ПОТОЦІ

Marchiale Сл. й муз.: Р. Купчинський

За-шу-мі-ли вер-би при по-то-ці, гей, гей, до-ли-на - ми. Зби-рай-

-те-ся ви, хлоп-ці-мо-лод-ці, гей, гей, з пласту-на - ми, з пласту - на - ми.

Зашуміли верби при потоці,
Гей, гей, долинами.
Збирайтеся ви, хлопці-молодці,
Гей, гей, з пластунами!] 2

Збирайтеся ви, хлопці-молодці,
Гей, гей, та у гори,
Несіть ваші ковані топорці
Гей, гей, межі орли.] 2

Та щоб наша рідная держава
Гей, гей, та у гори,
Та щоб наша пластова слава
Гей, гей, не змарніла.] 2

КАЗАВ МЕНІ В ЛІСІ САТАНА

Слова: Тарас-Чача
Крушельницький

Marciale

Ка- зав ме - ні в лі - сі са - та - на, що на сві-ті лиш од - на бі - да:

Жий, жий, у - жи - вай, пла-сту-нок не за - чі-пай, за - чі-пай!

Казав мені в лісі сатана,
Що на світі лиш одна біда:

Жий, жий, уживай, пластунок не зачіпай]2

«Ті, що греблі рвуть» — страшні пані,
Чорта не схотять, ах ні!

Жий, жий, уживай, «Тих, що греблі рвуть» не зачіпай]2

В «Санітарок» серце хоч горить,
То вже «Чорноморець» в нім сидить!

Жий, жий, уживай, «Санітарок» не зачіпай]2

«Ластівки», хоч мають очка два,
То «Озоні» впали в обидва!

Жий, жий, уживай, «Ластівок» не зачіпай]2

Ти, чортяко бідний, не журись,
В целібат Мурлики запишись!

Жий, жий, уживай, пластунок не зачіпай]2

МАРШ БУРЛАКІВ

Гей, ми бур-ла - ки, бур - ла - ки, кож - ний до тру - дів при - вик,

за - мість грі-зної - і від-зна-ки носим по-дер-тий че - ре - вик

Нас не зля-ка - є ля - ві - на, а - ні Са - га - ри піс - ки,

мо - ре для нас по ко - лі - на, а Мі - ссі - сі - пі по кіст - ки.

Гей, ми бурлаки, бурлаки,
Кожний до трудів привик,
Замість грізної відзнаки
Носим подертий черевик.
Нас не злякає лявіна,
Ані Сагари піски,
Море для нас по коліна,
А Міссісіпі по кістки.] 2

Край наш далеко за нами,
Зникли верхів'я Карпат,
Побурлакуєм світами
Але повернемося назад.
Нас не злякає лявіна...

МАРШ ПЛАСТУНІВ-МАНДРІВНИКІВ

Слова: В. Софронів Левицький
Муз.: З. Лавришин

Marchiale

Про-щай те хат-ні і по-ро-ги. Нам душно в сі - рях му - рах міст. Нас
ман-ять в даль свят і до - ро - ги, лі - сів зе - ле - на бла-го - вість. В нас о - чі
ши - ро - ко від - кри-ті на чар при-ро - ди, на кра -
- су. У нас сер - ця добром на - ли - ті спі-ва-ють піс - ню
мо - ло - ду: Ми пластуни си - ни при - ро - ди. Ми плас-ту-ни лов -
- ші при-год; бальорій дух, во-ля і рух, во-ля і
рух на шляху тру-дів; не-ви - год. На шля-ху тру-дів, не-ви - год.

Прощайте, хатні пороги,
Нам душно в сірих мурах міст.
Нас манять в даль свят і дороги,
Лісів зелена благовість.

**В нас очі широко відкриті,
На чар природи, на красу.
У нас серця добром налиті,
Співають пісню молоду:
Ми пластуни, сини природи.
Ми пластуни, ловці пригод;
Бадьорий дух, воля і рух,
На шляху трудів, невигод.**

**Коли мандруєм так у днину,
То світ увесь належить нам
І покланяємось єдино
Далеких обріїв богам.**

В нас очі...

**А як вже ніч начне починок
І зійде місяць понад ліс,
Тоді кладемося на спочинок
Під наш старий «Великий Віз».**

В нас очі...

МОЛОДІ МИ

Сл.: Л. Л.
Муз.: І. Недільський

Мо-ло - ді ми і світ нам від - кри-то, пе - ред на - ми смі - єть-ся зем -

- ля. У жит - ті нам да - но по-лю-би-ти вер-хо - ви - ни, лі-си і по -

- ля. Не схи - ляй го - ло - ви у зне - мо - зі, бо зі - рок не по-ба-чиш то -

- ді. У - пе - ред нам і - ти по до - ро - зі, світ є гарний і ми мо-ло - ді.

Молоді ми і світ нам відкрито,
Перед нами сміється земля.
У житті нам дано полюбити,
Верховини, ліси і поля.
Не схиляй голови у знемозі,
Бо зірок не побачиш тоді.
Уперед нам іти по дорозі,
Світ є гарний і ми молоді.

Усміхається ніжно до тебе
Та країна, що сповнена див:
Там на горах, поближче до неба
Хтось небачені квіти зростив.
Як орлята туди ми полинем,
По морях поведем кораблі
І ніколи у мандрах не згинем -
Світ є гарний і ми молоді.

НЕ ЖУРІТЬСЯ, ЮНІ ДРУЗІ

Слова: О. Олесь
Муз.: Б. Ганушевський

Moderato

Не жу - рить-ся, ю - ні дру - зі, є кра - ї - на ча - рів -
- на, на - ша слава У - кра - ї - на, на - ша рід - на сто - ро -
- на, на - ша слава У - кра - ї - на, на - ша рідна сто - ро - на.

Не журіться, юні друзі,
Є країна чарівна,
Наша слава Україна]₂
Наша рідна сторона

Гори, доли, полонини,
Стайні, вівці, вівчарі,
Там на горах щохвилини]₂
Світять ватри вівтарі.

І на них складають жертви
Наші землі, труди й кров,
І на тих пустелях мертвих]₂
Сходить наша воля знов.

Воля — пташка, воля — вітер,
Що за волю не даси,
Йди, шукай її по світу]₂
Через гори і ліси.

Не журіться, юні друзі,
Є країна чарівна,
Наша слава Україна,]₂
Наша рідна сторона.

НІЧ ВЖЕ ЙДЕ

Maestoso

Ніч вже йде... — За вер - хи яс - не сон - це зай - шло ю - на - ки!

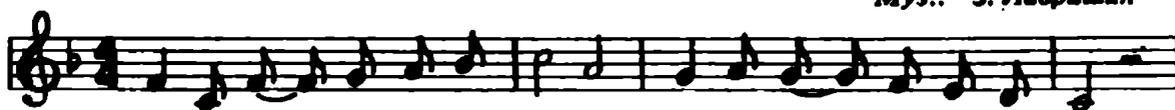

Ти - хо спіть... Без три - вог... З на - ми Бог! З на - ми Бог!

**Ніч вже йде... За верхи,
Ясне сонце зайшло, юнаки!
Тихо спіть... Без тривоги...
З нами Бог! З нами Бог!**

ПІСНЯ РИСІВ

Слова: В. С. Левицький
Муз.: З. Лавришин

«Рись» гур - ток наш славний зветь-ся, ри - сів па - зур це наш знак,

до ро - бо - ти чи до псо-ти рись наш завжди ка - же так! О-тож ми

ри-сі, ри - сі кар-патські, о-тож ми ри-сі смі-лив - ці ю - нацькі, ми по -

-би-ли рекорд, нас бо - їть-ся і чорт, бо ж ми у - сі ри - сі.

**«Рись» гурток наш славний зветься,
Рисів пазур це наш знак,
До роботи чи до псоти,
Рись наш завжди каже так!**

**Отож ми рисі,
Рисі карпатські,
Отож ми рисі,
Сміливці юнацькі,
Ми побили рекорд,
Нас боїться і чорт,
Бо ж ми усі рисі.**

**Рись на варту, рись на стежу,
Рись відомий слідопит,
Рись здалека вже пізнає,
Що і де в траві пищить!
Отож ми рисі...**

**Рись проворний, рись моторний,
Шлях до кухні все знайде,
А як в мисці уже дніє,
Рись наш завжди каже: ще!
Отож ми рисі...**

ПИСАНИЙ КАМІНЬ

Муз.: Е. О. Садовський

Sostenuto гей, гей, гей, гей, гей, гей.

Гей, гей, гей, гей, гей, гей, гей.

гей, гей, Де го-ри Кар-па-ти, де пи-са-ний Камінь, ту-

-ман в по-ло-ни-нах пли-ве. Те-бе, рід-ний кра-ю, до бо-лю ко-

-ха-ю, на-вік по-ло-нив ти ме-не. Те-бе, рід-ний

кра-ю, до бо-лю ко-ха-ю, на-вік по-ло-нив ти ме-не.

Де гори Карпати,
Де Писаний Камінь,
Туман в полонині пливе.
Тебе, рідний краю,
До болю кохаю,
Навік полонив ти мене.] 2

Гей, гей!

Такому коханню,
В житті не зів'яти,
А в серці завжди зберегти.
В Карпати, в Карпати,
В далекі Карпати
Лети, моя пісне, лети.] 2

Гей, гей!

Лети в Черногору,
В П полонини,
Спочинь на ялиці стрункій,
Вдар громом об скелі,
Котись по долині,
Верхами неси гомін мій.] 2

Гей, гей!

ПРИ ВАТРІ

Слова: Ю. Старосольський
Муз.: Ю. П'ясецький

Andante sostenuto

Сі - рі-ли у су - мер - ку пів - но - чі шат-ра, за-стиг, мов у

чор - но - му без-ру-сі, ліс, лиш ясним про - мін - ням іс - кри - ла-ся ват-ра і

сі - па - ла зорям при - віт. Над ват-ро-ю по-ста-ті ю-ні, хло-

-п'я-чі, за - слу-ха-ні в зо-ло-то слів, що ли-лись, про славу ми - ну - лу, про

мрі - і га - ря-чі, про волю, що прийде ко - лись.

Сіріли у сумерку півночі шатра,
Застиг, мов у чорному безрусі ліс,
Лиш ясним промінням іскрилася ватра
І сипала зорям привіт.

Над ватрою постаті юні, хлоп'ячі,
Заслухані в золото слів, що лились,
Про славу минулу, про мрії гарячі,
Про волю, що прийде колись.

Заслухались кедри горганської ночі
І гомін ішов по долинах, верхах,
Горіли завзяттям юнацькі очі
І сила родилась в серцях.

Погасло багаття, горіли ще мрії,
Кінчила свій лет заворожена ніч,
Далеко на сході горіли обрії,
Воскресній зірниці усріч.

ПУСТИ Ж МЕНЕ, МАТИ, ДО ТАБОРУ

Слова: М. Підгірний
Муз.: Р. Купчинський

Пус-ти ж ме-не, ма-ти, до та-бо-ру, Пус-ти ж ме-не,
До сон-ця, до во-лі, до про-сто-ру.

ма-ти, з Пластом ман-дру-ва-ти, з Пластом мандру-ва-ти, до та-бо-ру.

Пусти ж мене, мати, до табору
До сонця, до волі, до простору.
Пусти ж мене, мати, з Пластом мандрувати,]₂
З Пластом мандрувати, до табору.

Вставала б я, мамо, рано-вранці,
Бігла б я росою по полянці,
Ішла б я по воду до чистого броду,]₂
До чистого броду, рано-вранці.

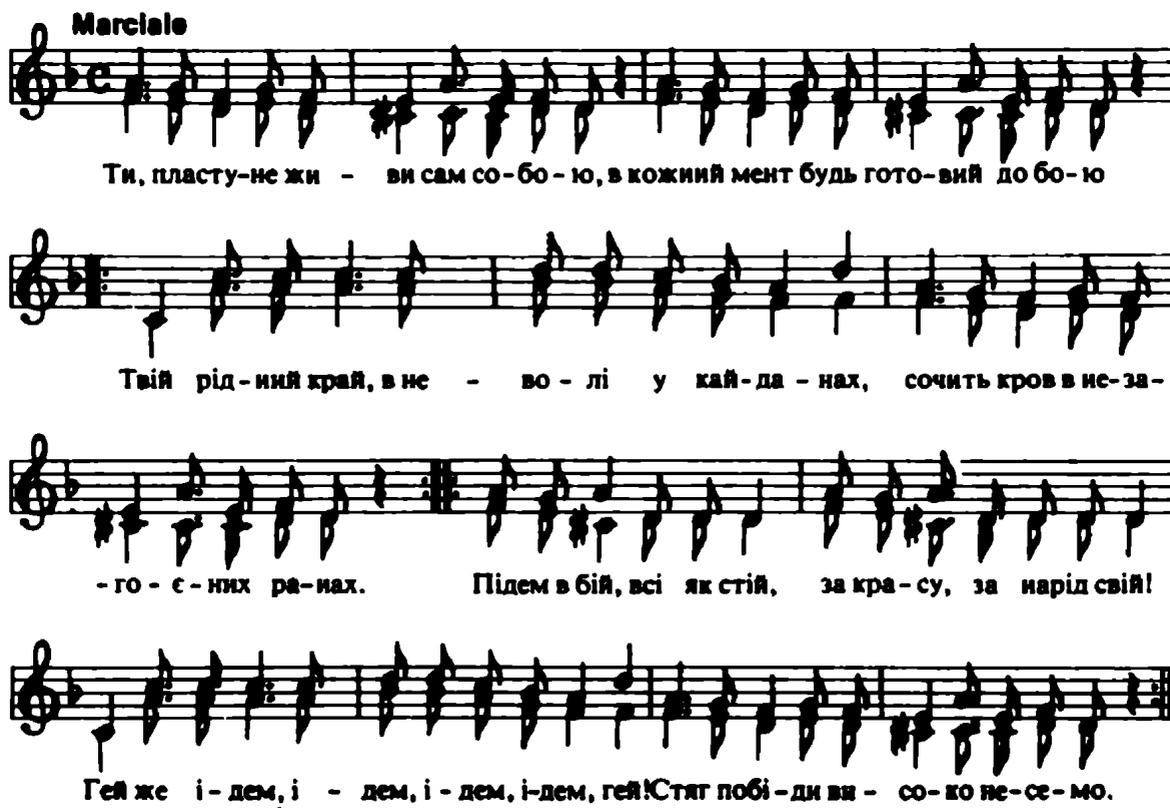
Сиділа б при ватрі кожен вечір,
При мові-розмові молодечій,
Гляділа б доскочу, як зірки мигочуть,]₂
Як зірки мигочуть кожен вечір.

Стояла б на варті по наказу,
Всю ніч не здрімала б ані разу,
Хоч скучно, хоч темно, стояла би вірно,]₂
Стояла би вірно по наказу.

Вернула б я, мати, із табору,
Привезла б я силу із собою,—
Привезла б я силу до нового чину,]₂
До нового чину і до бою.

ТИ, ПЛАСТУНЕ

Marziale

Ти, пласту-не жи - ви сам со-бо-ю, в кожний мент будь гото-вий до бо-ю

Твій рід-ний край, в не - во - лі у кай-да - нах, сочить кров в не-за-

-го - є - них ра-нах. Підем в бій, всі як стій, за кра-су, за нарід свій!

Гей же і - дем, і - дем, і - дем, і-дем, гей! Стяг побі-ди ви - со-ко не-се-мо.

Ти, пластуне, живи сам собою,
В кожний мент будь готовий до бою!
Твій рідний край, в неволі у кайданах,
Сочить кров в незагоєних ранах.

Підем в бій, всі як стій,
За красу, за нарід свій!
Гей же ідем, ідем, ідем, гей!
Стяг побіди високонесемо.

} 2
} 2

Краю рідний, радій, не журися,
Лиш у наші серця подивися:
Там повио сили, віри незломно!
Захистить від навали грізно!
Підем в бій...

У МАНДРИ, У МАНДРИ

Слова: Ф. Смерчук
Муз.: І. Недільський

Marciale

У мандри, у мандри хо - дім, ю - ні дру - зі, із спі - вом ве -
- се - ним, ба - дьо - рим, до гір, що си - ні - ють на об - рі -
- кру - в, ши - ро - кі, роз - ло - гі про - сто - ри. До - сто - ри

У мандри, у мандри ходім, юні друзі,
Із співом веселим, бадьорим,
До гір, що синіють на обрієкрузі,]₂
В широкі, розлогі простори.

Хай сонце і вітер нам пестить обличчя, —
Хай міць у серцях могутніє,
Хай наша країна буйна й таємнича,]₂
Хай сила у груях міцніє...

В мандрівку! У простір! Магнетом далекі
Нас тянуть камінні дороги.
Ходім, побратими! Шуміть нам, смереки!]₂
Освічуй нам путь, яснорогий.

У РАДІСНУ ПОРУ...

Andante moderato

У ра - діс-ну по - ру, у зу - стрічі день, із да - ля, з полудня, з пів-
- но-чі, і - дуть пластуни і спі - ва-ють пісень, а ві - тер їх стя-гом ло-
- по - че. Гей, Друзі і Подру-га, станьмо в ряди, на - ша пісня про - ли - не ла -
- нами, щоб з нами спі-ва-ли га - і і сади, а прапор, як сонце, над нами.

У радісну пору, у зустрічі день
Із даля, з полудня, з півночі
Ідуть пластуни і співають пісень
А вітер їх стягом лопоче.

Гей, Друзі і Подруги, станьмо в ряди,
Наша пісня пролине ланами,
Щоб з нами співали гаї і сади,
А прапор, як сонце, над нами.

Ми віримо в правду, красу і добро
І серцем до рідного ближні
Любов свою ми Україні дамо
Далекій бажаній Вітчизні.

Гей, Друже і Подруго, руку подай
Веселий танок заведімо!
І радощі наші та юности май
З собою у мандри берімо!

**Гартуймо змаганням юнацький наш дух,
Готуймось на слухну годину —
У люту добу світових завірюх
Відстояти рідну країну.**

**Гей, Друже і Подруго, в коло ставай
Гватру до хмар запалімо
Хай полум'ям ясним освітить ввесь край
Щоб в кожному серці горіло!**

**Привіт Україні крізь сині моря
Крізь гори, ліси і тумани!
Ми віримо: зійде над нею зоря
І день її волі настане.**

**Гей, Друзі і Подруги, стяг піднесім,
А вітер із рідного краю
Хай буйно розвіє й лопоче у нім —
Це рідна земля нас вітає!**

КОЗАЦЬКІ ПІСНІ

А ВЖЕ ВЕСНА

Moderato

А вже вес - на, а вже крас - на, із стріх во - да кап - ле,
із стріх во - да кап - ле, із стріх во - да кап - ле.

**А вже весна, а вже красна,
Із стріх вода капле.]3:**

**Молодому козакові
Мандрівочка пахне.]3**

**Помандрував козаченько
У чистеє поле.]3**

**За ним іде дівчинонька:
«Вернися, соколе!»]3**

ВЕСНЯНКА

Allegretto Обр.: М.О. Гитворатський

Го-роб-чи-ку - ще-бе-та-шеч-ку, де си-диш ти? На під-да-шеч-ку!

- шеч-ку! Де си-диш ти? На під-да-шечку!

**Горобчику-щебеташечку,
Де сидиш ти? На піддашечку!]2**

**Горобчику-щебеташечку,
Скажи мені усю правдечку!]2**

**Горобчику-щебеташечку,
Кому воля, кому неволя?]2**

**А дівчатам уся волечка:
За віночок та й у таночок.]2**

**Горобчику-щебеташечку,
Скажи мені усю правдечку!]2**

**Горобчику-щебеташечку,
Кому воля, кому неволя?]2**

**А хлопчикам уся волечка:
За дудочку та й на вуличку.]2**

ГЕЙ, НУМ, ХЛОПЦІ, ДО ЗБРОЇ

Marchiale

Гей, нум хлоп - ці, до збро - ї на герць по - гу - ля - ти! Сла - ви
до - бу - ва - ти. А чи пан, чи про - пав, дві -чі не вмн -
- ра - ти, гей, нум хлопці до збро - ї. Збро - ї.

The musical score is written on three staves in a treble clef with a key signature of one sharp (F#). The tempo/style is marked 'Marchiale'. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables across notes. The first line ends with a double bar line. The second line continues the melody. The third line concludes with a double bar line and a repeat sign.

Гей, нум хлопці, до зброї
На герць погуляти!
Слави добувати,
А чи пан, чи пропав,
Двічі не вмирати,
Гей, нум хлопці до зброї.] 2

Гукнемо з гаківниць,
Вдаримо з гармати,
Блиснемо шаблями!
А чи пан...

Нам допоможе святий Юр
І Пречиста Мати
Слави добувати.
А чи пан...

ЗАСВИСТАЛИ КОЗАЧЕНЬКИ

Marciale

Засвістали козаченьки в похід о півночі,
заплакала Марусенька свої карі очі,
заплакала Марусенька, свої карі очі.

The image shows a musical score for the song 'Засвістали козаченьки'. It consists of three staves of music in a single system. The first staff is marked 'Marciale' and has a treble clef. The melody is written in a 2/4 time signature. The lyrics are written below the notes, with hyphens indicating syllables that span across multiple notes. The lyrics are: 'Засвістали козаченьки в похід о півночі, заплакала Марусенька свої карі очі, заплакала Марусенька, свої карі очі.'

**Засвістали козаченьки,
В похід о півночі,
Заплакала Марусенька
Свої карі очі.**

**Не плач, не плач, Марусенько,
Не плач, не журися,
А за свого миленького
Богу помолися!**

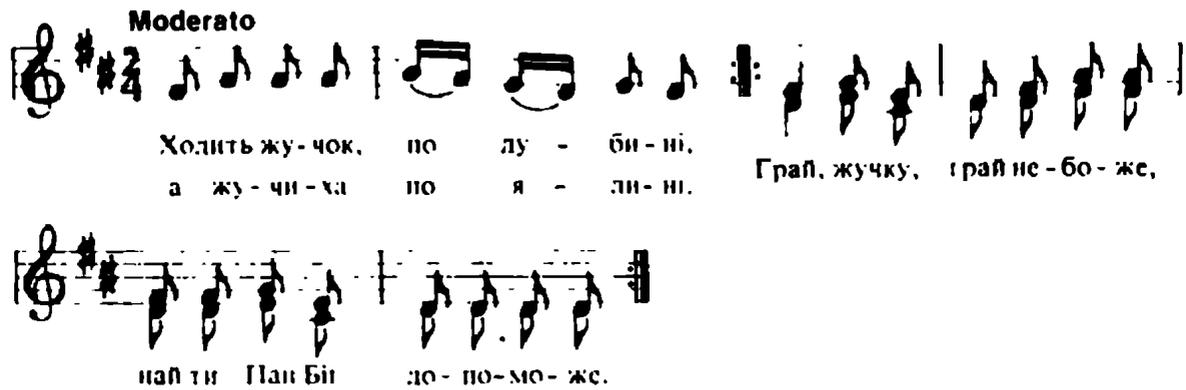
**Стоїть місяць над горою,
Та сонця немає,
Мати сина в доріженьку,
Слізно провоняє:**

**Прощай, прощай, мій синочку,
Та не забавляйся!
За чотири неділеньки,
Додому вертайся!**

**Ой, не плачте, не журіться,
В тугу не вдавайтесь,
Заграв кінь мій вороненький,
Назад сподівайтесь!**

ЖУЧОК

Moderato

Ходить жу-чок, по лу - бі - ні, Грай, жучку, грай не - бо - же,
а жу - чи - ха по я - ли - ні.

най ти Пан Біг до - по - мо - же.

Ходить жучок, по дубині,
А жучиха по ялині.
Грай, жучку, грай, небоже,]
Най ти Пан Біг допоможе.]²

На жучкові черевички,
Бо сам жучок невеличкий.
Грай, жучку...

На жучкові жупанчина,
Бо сам жучок, як дитина.
Грай, жучку...

На жучкові жупан ясний,
Бо сам жучок дуже красний.
Грай, жучку...

А хто хоче жучка мати,
Мусить йому їсти дати.
Грай, жучку...

ІВАНЧИКУ-БІЛОДАНЧИКУ

Moderato

І - ван - чи - ку Бі - лодан - чи - ку, поплинь, поплинь по Ду - найчи - ку,
роз - че - ши ко - су ру - су і чор - нень - кі брів - ця!

Іванчику-білоданчику,
Поплинь, поплинь по Дунайчику:
Розчеши косу русу,]₂
І чорненькі брівця.]₂

Возьмися за пид боки,
Покажи нам свої скоки.
Розчеши косу русу]₂
І чорненькі брівця.]₂

Возьмися за пид вишки,
Гляди собі товаришки,
Гляди собі другу]₂
З калинового лугу!]₂

СТОЇТЬ ЯВІР НАД ВОДОЮ

Сто-їть я - вір над во-до-ю, в во-ду по - хи - лив - ся,

на ко - за - ка при - голонь - ка, ко - зак за - жу - рив - ся. - рив - ся

Стоїть явір над водою, в воду похилився,
На козака пригодонька, козак зажурився.]2

Не хилися, явороньку, ти ще зелененький,
Не журися, козаченьку, ти ще молоденький.]2

Не рад явір хилитися, вода корінь миє,
Не рад козак журитися, та серденько ниє.]2

Ой поїхав в світ далекий, та там десь загинув,
Свою рідну Україну на віки покинув.]2

Казав собі висипати високу могилу,
Казав собі посадити в головах калину.]2

Будуть пташки прилітати, цвіт калини їсти,
Будуть мені приносити з України вісти.]2

Ой всі пташки позлітались, цвіт калини з'їли,
Таки мені молодому правди не повіли.]2

ГЕЙ, НА ГОРІ ТАМ ЖЕНЦІ ЖНУТЬ

Marciale

Гей на го - рі там жен - ці жнуть, а по - під го - ро - ю,

до-лом, до - ли - но - ю ко - за - ки йдуть. Гей!

До-ли - но - ю, гей! ли - ро - ко - ю ко - за - ки йдуть.

Гей на горі там женці жнуть,] 2
А попід горою, долом, долиною
Козаки йдуть.

Гей, долиною, гей!
Широкою
Козаки йдуть.] 2

Попереду Дорошенко] 2
Веде своє військо, військо Запорозьке
Хорошенько.
Гей, долиною...

А позаду Сагайдачний] 2
Що проміняв жінку за тютюн та люльку
Необачний.
Гей, долиною...

МАШЕРУЙ ЖЕ, КОЗАЧЕНЬКУ

Marciale

Ма-ше-руй же, ко-за-чень-ку, гей, ко-за-чень-ку, та гей!

Візь-ми гос-тру ту ша-бель-ку, гей ту ша-бель-ку, та гей. По-

-зір, струнко, впра-во глянь! Там скачуть карі коні, там грають бара-ба-ни,

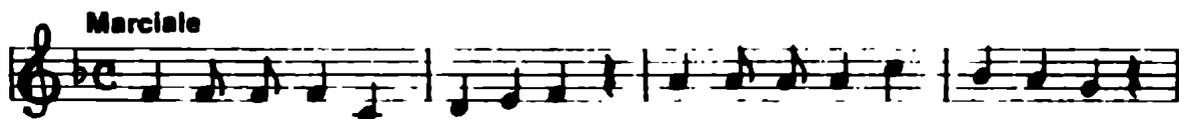
в по-хід кли-чуть ко-за-чень-ків, на во-рі-жень-ків, та гей!

Машеруй же, козаченьку,
Гей, козаченьку, та гей!
Візьми гостру ту шабельку,
Гей ту шабельку, та гей.
Позір, струнко, вправо глянь!
Там скачуть карі коні,
Там грають барабани,
В похід кличуть козаченьків,
На воріженьків, та гей! } 2

Ой, страхіття на дорозі,
Гей, на дорозі, та гей!
Стоїть ворог на морозі,
Гей на морозі, та гей.
Позір, струнко...

СТРІЛЕЦЬКІ ПІСНІ

ГЕЙ, ТАМ НА ГОРІ СІЧ ІДЕ

Гей, там на го - рі Січ і - де, гей, ма - ли - но - вий стяг не - се.

Гей, там на го - рі на - ше слав - не то - ва - ристо, гей, ма - ши - ру - с

раз два три!

Гей, там на горі Січ іде,
Гей, малиновий стяг несе,
Гей, там на горі наше славне товариство,
Гей, маширує раз-два-три!

Гей, попереду кошовий,
Гей, як той орел степовий,
Гей, як той орел, наше славне товариство,
Гей, маширує раз-два-три!

Гей, а позаду осавул,
Гей, твердий хлопець, як той мур,
Гей, твердий хлопець, наше славне товариство,
Гей, маширує раз-два-три!

Гей, повій, вітре, із степів,
Гей, дай нам силу козаків,
Гей, дай нам силу, наше славне товариство,
Гей, маширує раз-два-три!

Гей, дай нам силу й відвагу,
Гей, Україні на славу,
Гей, Україні, наше славне товариство,
Гей, маширує раз-два-три!

В ГОРАХ ГРІМ ГУДЕ

Marciale

В горах грім гу - де, хоч зи - ма па - де, зем - лю зо - ра - ли гар -

- ма - ти. Гре - мить вій - на, дун - уть лу - на.

дри - жать ра - не - ні Кар - па - ти. па - ти.

В горах грім гуде, хоч зима паде,
 Землю зорали гармати.
 Гримить війна, дунить луна,
 Дрижать ранені Карпати.] 2

Хто живий, в бой, боронити край,
 Вкритий вогнем і мерцям,
 Не буде тобі сумно у борбі,
 Між Січовими Стрільцями.] 2

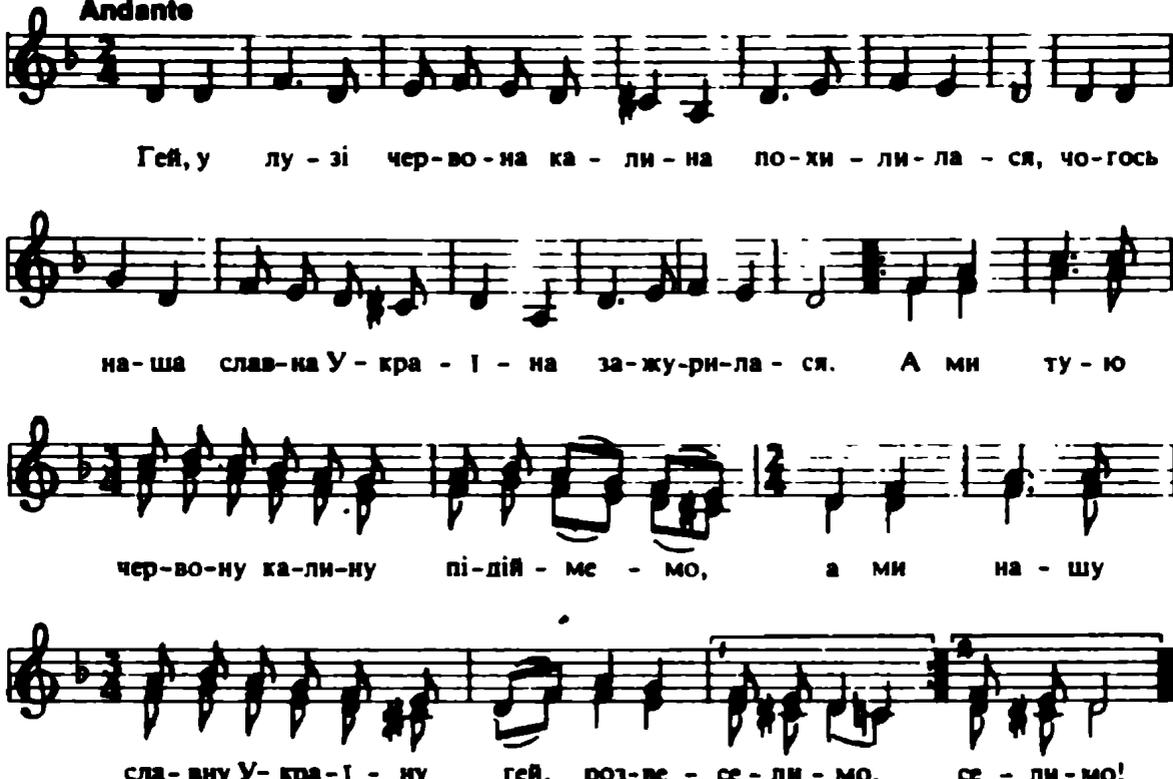
Лютий кат прийшов проливати кров,
 Взяти народ наш в неволю,
 І море сліз у край приніс,
 Розбій і смерть і недолю.] 2

Та вступився кат із верхів Карпат,
 Втік, наче вовк, манівцями,
 Або тут і впав, як у бій попав
 Із Січовими Стрільцями.] 2

Хто ж то там іде і перед всел?
 Диво! Це наші дівчата:
 Личко, як мак, кругом козак,
 Душа стрілецька завзята.] 2

ГЕЙ, У ЛУЗІ ЧЕРВОНА КАЛИНА

Andante

Гей, у лу - зі чер - во - на ка - ли - на по - хи - ли - ла - ся, чо - гось
на - ша слав - на У - кра - ї - на за - жу - ри - ла - ся. А ми ту - ю
чер - во - ну ка - ли - ну пі - дій - ме - мо, а ми на - шу
сла - вну У - кра - ї - ну гей, роз - ве - се - ли - мо. се - ли - мо!

**Гей, у лузі червона калина
Похилилася.
Чогось наша славна Україна
Зажурилася.**

**А ми тую червону калину
Підіймемо,
А ми нашу славу Україну
Гей, гей, розвеселимо.**

2

**Маршерують Стрільці Січові
У кривавий тан.
Визволяти рідну Україну
З московських кайдан.**

А ми тую...

ЗАЖУРИЛИСЬ ГАЛИЧАНКИ

Сл. і муз.: Р. Купчинський

Allegretto

За-жу-ри-лись Га-личан-ки тай на ту-ю зміну; Хто ж нас поці-лу-є в ус-та
«Ой, від-ходять на-ші стрільці десь на У-кра-ї-ну.
ма-ли-но-ві, ка-рі о-че-нята, чор-ні бро-ви?» чор-ні бро-ви?»

**Зажурились Галичанки тай на тую зміну:
«Ой, відходять наші стрільці десь на Україну,
Хто ж нас поцілує в уста малинові,
Карі оченята, чорні брови?»**]2

**«Не журіться, Галичанки, є ще і військові,
Ті ще краще обіймають, ніж Стрільці Січові,
Ті вас поцілують в уста малинові,
Карі оченята, чорні брови.»**]2

**«Ой, не будуть більш військові з нами приставати
І не будуть нас військові за стан обіймати,
Ні не поцілують в уста малинові,
Карі оченята, чорні брови.»**]2

**«Аж як ви із України вернетесь знову
І як перше знов підете з нами на розмову,
Тоді вже цілуйте в уста малинові,
Карі оченята, чорні брови.»**]2

ЗАКВІТЧАЛИ ДІВЧАТОНЬКА

Adagio dolente Сл. і муз.: Р. Купчинський

За - квіт-ча - ли дів - ча-тонь - ка Стрільце-ві мо-
- ги - лу замість ма - ли завіт-ча - ти стрілець-ку - ю ми-лу.

Заквітчали дівчатонька
Стрільцеві могилу
Замість мали завітчати]₂
Стрільцькою милу.

Невисокий хрест з берези
Заплели віночком,
Замість мали заплітати]₂
Косу барвіночком.

І пісочком висипали
Стежечку довкола,
Замість мали простелити]₂
Рушник до престола.

Схилилися дві черешні
На ліво й на право,
А на віттях вітер грає]₂
Про Стрільцьку Славу.

ЇХАВ СТІЛЕЦЬ НА ВІЙНОНЬКУ

Marciale

Ї - хав стрі - лець на вія - нонь - ку прощав сво - ю дів - чи - нонь - ку:
Прощай ми - ленька, чор - но - бривень - ка, я йду в чу - жу сто - ро - ноньку!

Їхав стрілець на війноньку,
Прощав свою дівчиноньку:
Прощай, миленька, чорнобривенька,]₂
Я йду в чужу сторононьку!

Подай дівчино хустину,
Може я в бою загину,
Накриють очі темної ночі]₂
Легше в могилі спочину.

Дала дівчина хустину,
Козак у бою загинув,
Темної ночі покрили очі,]₂
Він у могилі спочинув.

Лихії люди насилу
Взяли нещасну дівчину,
А серед поля гнеться тополя]₂
Та й на стрілецьку могилу.

МИ ЙДЕМ ВПЕРЕД

Marciale Сл. і муз.: Л. Ленкий

Ми йдемо вперед, над на-ми вітер ві-с, і рідні нам вкло-няються жита, від
радос-ти аж сер-це млі-с, за волю смерть нам не страшна. Від - на!

Ми йдемо вперед, над нами вітер віс,
І рідні нам вклоняються жита,
Від радості аж серце мліє,
За волю смерть нам не страшна.]2

Ми йдемо вперед, здалека чути гуки,
Гармати б'ють, там воля, або смерть,
Не буде більш терпіння, ні муки,
Вперед! Там воля, або смерть!]2

Дзвенять шаблі, як ясне сонце сяють,
Гримлять пісні, аж земля свята
Дрижить під нами дорога...
За волю смерть нам не страшна.]2

НЕ СМІЄ БУТИ В НАС СТРАХУ

Marciale *Сл. і муз.: Р. Купчинський*

Не смі-є бу-ти в нас страху, ні жад-но-ї три-во-ги, бо
мис-ли-ца - рїз-ни За-ліз-но-ї Ост-ро-ги, бо - ро - ги.

Не сміє бути в нас страху,
Ні жадної тривоги,
Бо ми є лицарі грізні
Залізної Остроги.] 2

Не страшать нас ні в цісарів
Високії пороги,
Бо ми є...

Не святкуватиме ніхто
Над нами перемоги,
Бо ми є...

ОЙ, ВИДНО СЕЛО

Сл. і муз.: Л. Лепкий

Marciale

Ой, вид-но се - ло, широ - ке се - ло під го - ро - ю,
ой, там ідуть стрільці, Сі - чо - ві - І Стрільці до бо - ю...

І - де, і - де військо крізь ши ро - ке по - ле, хлопці ж бо то

хлоп - ці, як со - коли. Ха - ха, ха - ха, ха -

- ха - ха - ха - ха - ха, гей. Дів - чи - но, рибчи - но, чорнобрив -

- ко мо - я, вийди, вийди; вийди, вийди чим ско - рі - ше до вік - на!

Хлопці ж бо то хлоп - ці, як со - ко - ли. Ха - ко - ли.

Ой, видно село, широке село під горою,
Ой, там ідуть стрільці, Січові Стрільці до бою
Іде, іде військо крізь широке поле,
Хлопці ж бо то хлопці, як соколи.

Ха-ха, ха-ха, ха-ха-ха-ха-ха, гей,
Дівчино, рибчино, чорнобривко моя,
Вийди, вийди; вийди, вийди
Чим скоріше до вікна!
Хлопці ж бо то хлопці, як соколи.

2

**Ой, видно село, широке село під горою,
Ой, там ідуть стрільці Січовії Стрільці до бою
Попереду ідуть старші отамани —
Гей, хто за Україну, хай йде з нами!
Ха-ха...**

**Ой, видно село, широке село під горою,
Ой, там ідуть стрільці, Січовії Стрільці до бою
А хто піде з нами, буде славу мати —
Ми йдем за Україну воювати!
Ха-ха...**

ВІД СИНЬОГО ДОНУ

Слова: О. Кобець
Муз.: М. Гайворонський

Від си-ньо-го До - ну до сивих Карпат од- на нероздільна ро- дн-на, без

панства без рабства, насильства і зрад, вільна незалежна Вкра - і-на, без - і-на.

Від синього Дону до сивих Карпат
Одна нероздільна родина,
Без панства, без рабства, насильства і зрад,]²
Вільна незалежна Україна.

Ми діти України, широких степів,
Ми завжди готові до бою.
За правду, за волю, за славу батьків]²
Наш прапор леліє горою.

Сини України! Ставаймо вільні
Під прапор ідеї одної -]²
Зберем з поля рідного квіти рясні
В вінок України вільної.

ПОВСТАНСЬКІ ПІСНІ

ВІД СИНЬОГО ДОНУ

Слова: О. Кобець
Муз.: М. Гайворонський

Від си-ньо-го До - ну до сивих Карпат од-на нероздільна ро-ди-на, без

панства без рабства, насильства і зрад, вільна незалежна Вкра-ї-на, без -ї-на.

Від синього Дону до сивих Карпат
Одна нероздільна родина,
Без панства, без рабства, насильства і зрад,]₂
Вільна незалежна Україна.

Ми діти України, широких степів,
Ми завжди готові до бою.
За правду, за волю, за славу батьків]₂
Наш прапор леліє горою.

Сини України! Ставаймо вільні
Під прапор ідеї одної -
Зберем з поля рідного квіти рясні]₂
В вінок України вільної.

ЗІРВАЛАСЯ ХУРТОВИНА

Слова: Г. К.
Муз.: В. Витвицький

Marchiale

Зір - ва - ла - ся хур - то - ви - на, топче збіж - жя на ла - ну,
ви - ря - джала ма - ти сво - го си - на на кри - ва - ву - ю вій - ну.

Зірвалася хуртовина,
Топче збіжжя на лану,
Виряджала мати свого сина,
На кривавую війну.] 2

«Підеш, сину, моя дитино,
У завзятий, лютий бій -
Захищати рідну Україну,
Боронити нарід свій.] 2

Як вернешся, сину, вквітчаю
Цвіт-калиною твій кріс,
Не вернешся - тихо заридаю,
Хай ніхто не бачить сліз.»] 2

«Ой, вернуса, та моя мати
Як калина зацвіте,
Принесу я до твоєї хати
Сонце волі золоте!»] 2

ГЕЙ, СТЕПАМИ

Marchiale

Гей, сте - па - ми, темни - ми я - ра - ми йдуть походом за - ліз - ні пол - ки.
Хто від - важ - ний хай і - де із нами, ли - ца - ря - ми будьмо ю - нв - ки.

**Гей, степами темними ярами,
Йдуть походом залізні полки.
Хто відважний хай іде із нами,
Лицарями будьмо, юнаки.**

] 2

**За нікого битись не будемо,
До нікого в найми не підем,
Для України ми усі живемо,
І за неї голови кладем.**

] 2

**Кожний ворог йде нас визволяти,
А для себе землю він краде.
На могилу землю буде мати!
На могилі воля зацвіте!**

] 2

**Лети, пісне, попід небесами,
До українських промовляй сердець,
Хай же буде наша воля з нами,
А ворожим замірам кінець!**

] 2

МАРШ КУРЕНЯ «БОЙКІВ»

(Світить місяць)

Рум, рум, рум, рум, Світить місяць понад темним лісом, буйний вітер кругом за - ві - ва.

Із гір Кар - пат я - ра - м'я на до - ли - ну сот - ня пов - стан - шів гордо ви - сту -

- па. Гей, гей, гей, гей, гей! Сотня пов - стан - шів гордо вис - ту - па.

Світить місяць понад темним лісом,

Буйний вітер кругом завіва.

Із гір Карпат ярами на долину

Сотня повстанців гордо виступа.

Гей, гей, гей, гей, гей!

Сотня повстанців гордо виступа.]²

Лунає пісня довкруги бадьора,

Кожний тисне зброю у руках,

Журчить потік, шумлять карпатські бори,

Веселий усміх грає на устах.

Гей, гей...

Тремтять кати, почувши брязкіт зброї

Юних орлят і месників за кров,

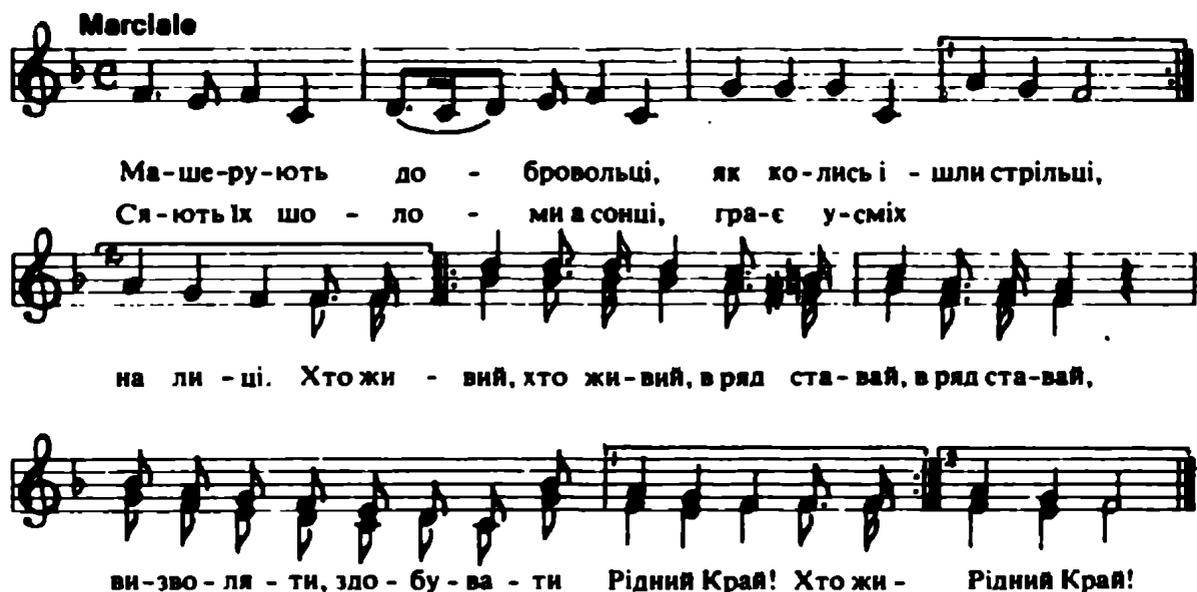
Встає народ, вже сходить сонце волі,

Вже досить мук, недолі і оков.

Гей, гей...

МАШЕРУЮТЬ ДОБРОВОЛЬЦІ

Marciale

Ma-ше-ру-ють до - бровольці, як ко-лись і - шли стрільці,
Ся-ють їх шо - ло - ми в сонці, гра-є у-сміх
на ли - ці. Хто жи - вий, хто жи-вий, в ряд ста-вай, в ряд ста-вай,
ви-зво - ля - ти, здо - бу - ва - ти Рідний Край! Хто жи - Рідний Край!

Машерують добровольці,
Як колись ішли стрільці,
Сяють їх шоломи в сонці,
Грає усміх на лиці.

Хто живий, хто живий,
В ряд ставай, в ряд ставай,
Визволяти, здобувати рідний край.] 2

Перед нами молодими
Простягнувся волі шлях.
А над ними небо синє,
Ясне сонце в небесах.

Хто живий, хто живий...

Вже не буде ворог лютий,
Розпинать на хрест батьків,
І не влиє вже отрути
В чисті душі юнаків.

Хто живий, хто живий...

ПОДАЙ, ДІВЧИНО, РУЧКУ НА ПРОЩАННЯ

По-дай, дів-чи-но, руч-ку на про-шання мо-же ос-тан-ній вже раз.

Прийшла хвили-на, час і-ти до бо-ю мусиш сповняти свій на-каз.

Подай, дівчино, ручку на прощання,
Може останній вже раз.
Прийшла хвилина, час іти до бою,]₂
Мусиш сповняти свій наказ.

Вони йшли до бою темної ночі
А ясні зорі їм сіяли.
Гармати били, вони наступали,]₂
Один по другому падали.

Бачив він, бачив раненого друга,
Що впав на землю ще живий.
З грудей червона кров текла рікою,]₂
Останні слова говорив:

«Напиши до батька, напиши до неньки,
Напиши до любої дівчини,
Що гостра куля грудь мою пробила,]₂
В бою за волю України.»

СОЛОВІЮ, РІДНИЙ БРАТЕ

Со-ло-ві - ю, рід-ний бра - те, ви-клич ме - ні дів - ча з ха - ти. Та

раз, два, ви-клич ме - ні дів - ча з ха - ти, та раз.

Соловію, рідний брате,
Виклич мені дівча з хати,
Та раз, два,
Виклич мені дівча з хати, та раз.

Виклич мені дівча з хати,
Бо я маю щось спитати.
Та раз, два...

Бо я маю щось спитати,
Чи не була стара мати.
Та раз, два...

Ой, чи була, чи не була,
Що з повстанцем говорила.
Та раз, два...

А я мамі признаюся,
Що з повстанцем кохаюся.
Та раз, два...

Я СЬОГОДНІ ВІД ВАС ВІД'ІЖДЖАЮ

Moderato

Я сьо - го - дні від вас ві - д'ї - жджаю бо - ро - ни - ти рід - не - сенький
край, мо - же вернусь, а мо - же за - ги - ну, ти, дів - чино, про ме - не зга - дай.

**« Я сьогодні від вас від'їжджаю
Боронити ріднесенький край, —
Може вернусь, а може загину,]₂
Ти, дівчино, про мене згадай. »**

**І згадай ті щасливі хвилини,
Як любили , кохалися ми...
Твоє личко - рожевий цвіточок,]₂
Твої очі чарують мене. »**

**А удома старенькая мати
Свого сина у вікно вигляда,
Чи поверне він з чорного лісу,]₂
Чи покращить матусі життя? »**

**«Ой не плач, не ридай, стара мати,
Твого сина на світі вже нема...
Він загинув в повстанському бою,]₂
Залишилась могила сумна. »**

**НАРОДНІ ПІСНІ
І ПІСНІ АВТОРІВ**

БАНДУРИСТЕ, ОРЛЕ СИЗИЙ

Муз.: С. Козак
Слова: Т. Шевченко

Moderato

Бан-ду-рис-те, ор - ле си - зий! Доб - ре то - бі бра-те: ма-єш кри-ла,
ма-єш си-лу, є ко - ли лі - та-ти.

Бандуристе, орле сизий!
Добре тобі, брате:
Маєш крила, маєш силу,
Є коли літати.] 2

Тепер лети ж в Україну —
Тебе виглядають.
Полетів би за тобою,
Та хто привітає.] 2

Полетів би, послухав би,
Заплакав би з ними,
Та ба, доля приборкала
Між людьми чужими.] 2

Там повіє буйнесенький,
Як брат заговорить,
Там в широкому полі воля,
Там синєє море!] 2

БЕРІЗКА

Andante sostenuto

Ко-жен ве-чір до-жи-да-ю, вийдеш ти чи ні?
Кожен ве-чір ви-гля-да-ю у да-ле-чи-ні.
Ба-чу: в бі-ло-му у-бран-ні, край тво-їх во-ріт,
хтось в не-яс-но-му смеркан-ні все сто-їть, сто-їть.

Кожен вечір дожидаю,—
Вийдеш ти чи ні?
Кожен вечір виглядаю
У далечині.
Бачу: в білому убранні,
Край твоїх воріт,
Хтось в неясному смерканні
Все стоїть, стоїть.] 2

Чи не ти мене чекаєш
В сумі самоти?
Я лечу і повертаю —
Ні, не ти, не ти...
Край воріт сумна і мила,
В білому вбранні
Жде мене берізка біла
У самотині.] 2

Скільки раз імла вечірня
Маяла крильми,
Скільки раз берізка вірна
Виглядала з тьми!
Ти ж десь довго загулялась,
Не вернулась в дім...
Ти берізкою зосталась
В спогаді моїм.] 2

БИЛА МЕНЕ МАТИ

Tempo di Valse

Би-ла ме-не ма-ти бе-ре-зо-вим прутом, шо-би я не сто-
-я-ла з мо-ло-дям ре-кру-том.

**Била мене мати
Березовим прутом,
Щоби я не стояла
З молодим рекрутом.**

**А я собі стояла,
Аж кури запіли;
На двері воду ляла,
Щоби не рипіли.**

**На двері воду ляла,
На пальцях ходила,
Щоб мати не почула,
Щоби не сварила.**

**А мати не спала,
Усе чисто чула,
На мене не сварила,—
Сама така була.**

Чи мені забути вечори в Карпатах
І дзвінки дівочі, ніжні голоси?
Глянь, моя кохана, зорями у травах
Квітнуть наші долі в пахощах роси.
Дана-дана, ой дана-дана,
Квітнуть наші долі в пахощах роси.]²

В КІНЦІ ГРЕБЛІ ШУМЛЯТЬ ВЕРБИ

Andante

В кінці греблі шумлять вер-би, що я на-са-ди-ла...

Не-ма-то-го ко-за-ченька, що я по-лю-би-ла.

В кінці греблі шумлять верби,
Що я насадила...

Нема того козаченька,
Що я полюбила.] 2

Ой, немає козаченька,—
Поїхав за Десну;
Рости, рости, дівчинонько,
На другу весну!] 2

Росла, росла дівчинонька,
Та на порі стала;
Ждала, ждала козаченька,
Та й плакати стала.] 2

Ой, не плачте, карі очі,—
Така ваша доля:
Полюбила козаченька,
При місяцю стоя!] 2

Зелененькі огірочки,
Жовтенькі цвіточки...
Нема мого миленького
Плачуть карі очки!] 2

ВЗЯВ БИ Я БАНДУРУ

Tempo di Valse

Взяв би я бан - ду - ру та й за - грав, що знав: Че - рез
ту бан - ду - ру бан - ду - ри - стом став.
Че - рез ту бан - ду - ру бан - ду - ристом став.

Взяв би я бандуру,
Тай загравав, що знав.
Через ту бандуру,
Бандуристом став.]²

Нивами, лісами,
Понад лугів цвіт,
Полетіла б пісня]²
У далекий світ.

Кажуть мені люди:
Що ж я учинив?
Нащо я дівчину]²
Вірно полюбив?

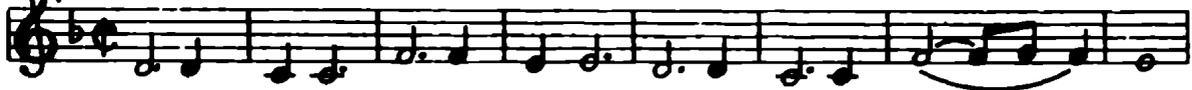
А все через очі,
Коли б я їх мав.
За ті карі очі]²
Душу б я віддав.

Марусенько люба,
Пожалій мене —
Візьми моє серце,]²
Дай мені своє!

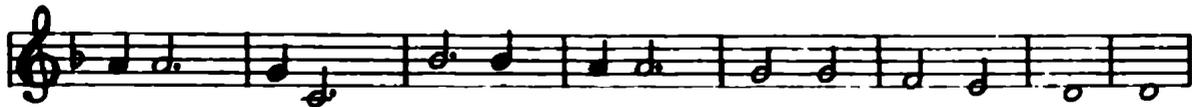
ВОДОГРАЙ

Allegro

Сл. і муз.: В. Івасюк

Те-че во-да, те-че бистра, а ку - ди не зна - є;

поміж го-ри в світ ши - ро-кий те - че, не вер - та - є.

Ми зу - стріне - мось з то - бо-ю бі-ля во - до - гра -

-ю і по - просим його ши-ро, хай він нам за - гра - є.

Ой во - до-во-дограй, грай для нас, грай...танок свій жвавий ти не зу-пиняй.
Струни да - є то-бі ко-жна вес-на. Дзвінкість дару - є ім о - сінь яс-на.

За кра - сиу пісню на всі го - ло-си, що хо - чеш, во - дограю попро - си.
А ми за-гра-єм на струнах о - тих-хай ро - зіллють во-ни радісний сміх.

Тече вода, тече бистра,
А куди не знає;
Поміж гори в світ широкий
Тече, не вертає.
Ми зустрінемося з тобою
Біля водограю
І попросим його ши-ро,
Хай він нам заграє.

Ой водо-водограй, грай для нас, грай...
Танок свій жвавий ти не зупиняй.
За красну пісню на всі голоси,
Що хочеш, водограю, попроси.
Струни дає тобі кожна весна.
Дзвінкість дарує їм осінь ясна.
А ми заграєм на струнах отих —
Хай розіллють вони радісний сміх.

Подивись, як в сіру скелю
Б'є вода іскриста,
Ти зроби мені з тих крапель
Зоряне намисто.
Краще я зберу джерела,
Зроблю з них цимбали,
Щоб тобі, дівчино мида, —
Вони красно грали.

ВОЛОШКИ

Moderato

Ой во - лошки. волош - ки, чом ви не бі - лі а си - ні?

Ви у мо - ю - му жит - ті спомин сумний за - ли - ши - ли.

Ой волошки, волошки,
Чом ви не білі, а сині?
Ви у мойому житті
Спомин сумний залишили.] 2

Тямлю я рідне село,
Жив я маленьким у ньому,
Оля у мене була
Вірна подруга в усьому.] 2

Бувало в поле підем,
Я волошок назбираю,
Олі подрузі мої
Синій віночок сплітаю.] 2

Олю моя дорога,
Олю моя жартівлива,
Олю, навіщо тебе
Рано забрала могила?] 2

ДЕ ЗГОДА В СІМЕЙСТВІ

Слова: І. Котляревський
Муз.: М. Лисенко

Де зго - да всі - мей - стві, де мир і ти - ши - на, ша -
- сли - ві там лю - ди, бла - женна сто - ро - на. Їх Бог благо - сло -
- вля - є, до - бро їм по - си - ла - є, і з ними ввік жи - ве, і
з ни - ми ввік жи - ве.

Де згода в сімействі, де мир і тишина,
Щасливі там люди, блаженна сторона.
Їх Бог благословляє, добро їм посилає,
І з ними ввік живе.]2

Де згоди немає і де мир не царить,
Там Господь не вітає, добром їх не дарить;
Добро все, всі їх прожитки, худоба і їх дітки
Зникають, мов той дим.]2

ГАЛИЧАНОЧКА

Allegretto

Со-ло - вей змов - ка, як тіль-ки роз-крива у - ста, і ку-
- є зо - зу - ля з гіл-ки і звідти лі - та. Ходить, бродить над рі-
- ко - ю ко - ли - са ночка. Не да - є ме - ні спо - ко - ю
Га-ли-ча-ноч - ка, Га-ли - ча - ноч - ка.

Соловей змовка, як тільки розкрива уста,
І кує зозуля з гілки і звідти літа.
Ходить, бродить над рікою колисаночка.
Не дає мені спокою Галичаночка,
Галичаночка.

Я зірву найкращі квіти у моїм садку
І на беріг в росах митий напрошки піду.
Буду ждати до світанку, буду ждять весь день,
Чи не стріну Галичанку: хай навчить пісень,
Хай навчить пісень.

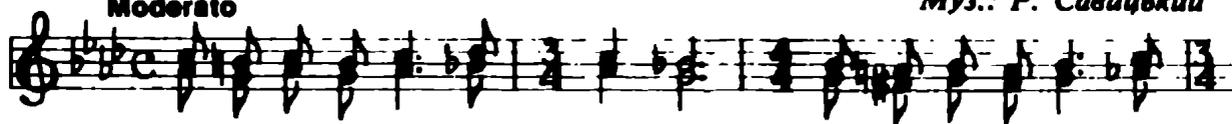
Жар-троянди не зів'яли на новім столі,
Як уміли, розказали про мої жалі,
Що без неї я не ратий і пройти весь світ.
Шле кохана для розради співанку мені,
Співанку мені.

**Не напоями-зіллями приворожує,—
Серце ширими словами розтривожує.
Плине, плине вдаль водою колисаночка.
Я щасливий, бо зі мною Галичаночка,
Галичаночка.**

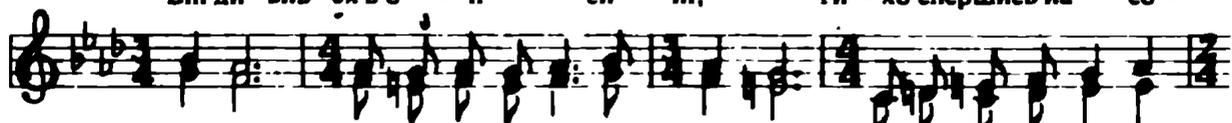
ГУЦУЛКА КСЕНЯ

Moderato

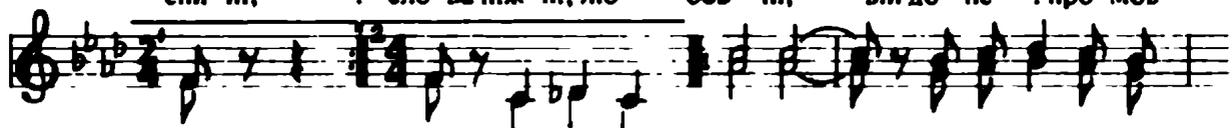
Муз.: Р. Савицький

Тем-на ніч - ка го - ри вкри - ла, по - ло - ни - ну всю за -
Він ди - вив - ся в о - чі си - ні, ти - хо спершись на со -

- ли - ла, а в ній постать сніжно - бі - ла, Гуцул Ксе - ню в ній піз -
- сні - ні, і сло - ва ніж - ні, лю - бов - ні, він до не - і про - мов -

- нав. - ляв: «Гу - цул - ко Ксеню, я то - бі на трем -
- жда - є, звук трембі - ти лу -

- бі - ті, лиш одній в ці - лім сві - ті про любов роз - ка -
- на - є, а що сер - це ко - ха - є, бо гар - я - че, мов

- жу. Душа стра - жар».

Темна нічка гори вкрила,
Полонину всю залила,
А в ній постать сніжнобіла,—
Гуцул Ксеню в ній пізнав.
Він дивився в очі сині,
Тихо спершись на соснині,
І слова ніжні, любовні,
Він до неї промовляв:

«Гуцулко Ксеню,
Я тобі на трембіті,
Лиш одній в цілм світі
Про любов розкажу.
Душа страждає,
Звук трембіти лунає.

**А що серце кохає,
Бо гаряче, мов жар.»**

**Вже пройшло гаряче літо,
Гуцул іншу любив скрито,
А гуцулку чорнобриву
Він в останню ніч прощав.
В Черемоші грали хвилі,
Сумували очі сині,
Тільки вітер на соснині
Сумно пісню вигравав:**

«Гуцулькo Ксеню...»

ДАВНЯ ВЕСНА

Andante Слова: Л. Українка

Бу - ла вес - на ве - се - ла, щедра ми - ла, Промінням грала, си - па - ла квіт -
- ки, Во - на ле - ті - ла хут - ко, мов сто - кри - ла, За не - ю
вслід спі - ву - чі - і пташки! Во - на ле - - ки!

Була весна, весела, щедра, мила,
Промінням грала, сипала квітки,
Вона летіла хутко, мов стокрила, }
За нею вслід співучії пташки! } 2

Все ожило, усе загомонило —
Зелений шум, веселя луна!
Співало все, сміялось і бренило, }
А я лежала хвора й самотна. } 2

Я думала: весна для всіх настала,
Дарунки всім несе вона ясна,
Для мене тільки дару не придбала, }
Мене забула радісна весна. } 2

Ні, не забула! У вікно до мене
Заглянули від яблуні гілки,
Замиготіло листячко зелене, }
Посипались білесенькі квітки. } 2

Прилинув вітер, і в тісній хатині
Він про весняну волю заспівав,
А з ним прилинули пісні пташині
І любий гай свій відгук з ним прислав.]²

Моя душа ніколи не забуде
Того дарунку, що весна дала,
Весни такої не було й не буде,
Як та була, що за вікном цвіла.]²

ДВА КОЛЬОРИ

Слова: Д. Павличко
Муз.: О. Білаш

Moderato

Ко - лись ма - лим збиравсь я на вес - ні, і - ти у світ нез -
- на - ни - ми шля - хами, со - роч - ку ма - ти ви - ши - ла ме - ні чер - во - ни - ми і
чор - ни - ми чер - во - ни - ми і чор - ни - ми нит - ка - ми. Два
ко - льо - ри мо - ї, два ко - льо - ри, о - ба на по - лот - ні, в ду -
- ші мо - їй о - ба, два ко - льо - ри мо - ї, два ко - льо - ри: чер -
- во - ний то любов, а чорний то жур - ба.

Колись малим збиравсь я на весні
Іти у світ незнаними шляхами,—
Сорочку мати вишила мені
Червоними і чорними,
Червоними і чорними нитками.

Два кольори мої, два кольори,
Оба на полотні, в душі моїй оба,
Два кольори мої, два кольори:
Червоний — то любов,
А чорний — то журба.

2

Мене водило в безвісті життя,
Та я вертався на свої дороги,—
Переплелись, як мамине шиття,
Мої щасливі, мої щасливі,
Мої щасливі і сумні дороги.

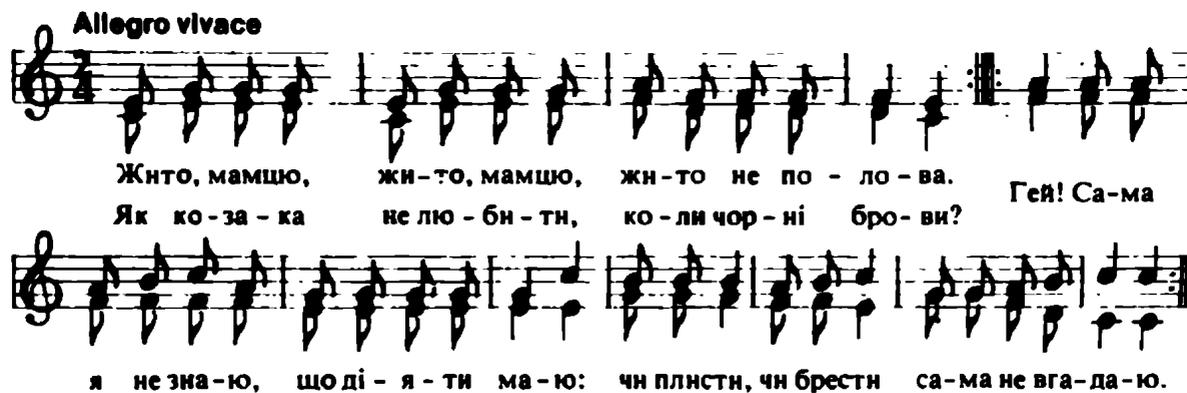
Два кольори мої...

Мені ввійнула в очі сивина,
А я нічого не везу додому,—
Лиш згорточок старого полотна
І вишите моє життя,
І вишите моє життя на ньому.

Два кольори мої...

ЖИТО, МАМЦЮ

Allegro vivace

Жито, мамцю, жи-то, мамцю, жи-то не по-ло-ва. Гей! Са-ма
Як ко-за-ка не лю-би-ти, ко-ли чор-ні бро-ви?
я не зна-ю, що ді-я-ти ма-ю: чи плсти, чи брести са-ма не вга-да-ю.

Жито, мамцю, жито, мамцю,
Жито — не полова.
Як козака не любити,
Коли чорні брови?

Приспів 1:

Гей! Сама я не знаю,
Що діяти маю:
Чи плсти, чи брести —
Сама не вгадаю. } 2

Жито, мамцю, жито, мамцю,
Жито-колосочки.
Як козака не любити,
Коли чорні очки?

Приспів 1

Жито, мамцю, жито, мамцю,
Жито — не пшениця.
Як дівчини не любити,
Коли чепуриться?

Приспів II:

Гей! Сам же я не знаю,
Що діяти маю:
Чи плести, чи брести —
Сам я не вгадаю. } 2

**Жито, мамцю, жито, мамцю,
Жито — не ячмінка.
Як дівчини не любити,
Коли українка?**

Приспів II

**Жито, мамцю, жито, мамцю,
Жито — не гречанка.
Як дівчини не любити,
Коли галичанка?**

Приспів II

ІВАНКУ, ІВАНКУ

Moderato

І - ван - ку, І - ванку, ку - пи ми рум'янку, ку - пи ми рум'янку.
Би-м ся рум'я-ни-ла, би-м ся рум'я-ни-ла, як пі-ду до тан - ку.

Іванку, Іванку,
Купи ми рум'янку.
Купи ми рум'янку.
Би-м ся рум'янила,
Би-м ся рум'янила,] 2
Як піду до танку.

У мого Іванка
За шапков косиця,
За шапков косиця.
Тоді він ня їде,
Тоді він ня їде,] 2
Як зійде зірниця.

Серед села липа,
Барвінком обвита,
Барвінком обвита.
Кажуть люди, Іванку,
Кажуть люди, Іванку,] 2
Що я буду бита.

Темна нічка, темна
До самого ранку,
До самого ранку.
Любила-м та й буду,
Любила-м та й буду,] 2
Я тебе, Іванку.

ІВАНКУ, ІВАНКУ, З ТОГО БОКУ ЯРКУ

І- ван- ку, І- ван- ку, з то- го бо - ку яр- ку, з то- го бо - ку яр - ку.

Пі-шла би-м до те-бе, пі-шла би-м до те-бе, взя-ла во-да кла-дку.

Іванку, Іванку,
З того боку ярку, з того боку ярку.
Пішла би-м до тебе, пішла би-м до тебе,—]₂
Взяла вода кладку.

Кладочка тоненька,
Вода студененька, а я молоденька.
Годна ся зломити, годна ся зломити,—]₂
Жаль ми ся втопити.

Іванку, вечерком
Прийди до ня тайком, прийди до ня тайком.
Дам я тобі знати, коли вийдуть з хати]₂
І нянько і мати.

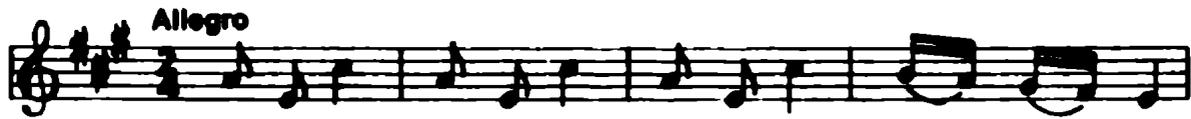
На плоті солома:
Не йди — старі дома, не йди — старі дома,
А як буде сіно, а як буде сіно,]₂
Можеш зайти сміло.

Приходи тихенько,
Як стане темненько, як стане темненько,
Ворота скрипкові, сусіди брехливі,—]₂
Варуйся, серденько.

На ярку, на ярку,
Взяла вода кладку, взяла вода кладку.
На крилах кохання, на крилах кохання]₂
Прилети, Іванку.

Кохання, кохання:
Дівоче страждання, дівоче страждання.
Йден раз любовання, йден раз любовання,]₂
А сто раз чекання.

І ШУМИТЬ, І ГУДЕ

І шу-мить, і гу-де, дрі - бен до - шик і - де.

А хто ме - не, мо-ло-ду - ю, та до до - му про-ве - де?

І шумить, і гуде,
Дрібен дощик іде,
А хто мене, молодую,]₂
Та до дому проведе?

Обізвався козак
У зеленім саду:
«Гуляй, гуляй, дівчинонько,]₂
Я додому проведу!»

«Ой, прошу ж я тебе,
Не веди ж ти мене,
Бо сердиту матір маю,]₂
Буде бити мене.

Ой, ти, ненько моя,
А я ж донька твоя.
Тоді було бити-вчити,]₂
Як маленька була.

А тепер я велика,
Треба мені чоловіка:
Ні старого, ні малого,]₂
Козаченька молодого.»

ЛЕБЕДІ МАТЕРИНСТВА

Слова: В. Симоненко
Муз.: А. Пашкевич

Andante maestoso

Ви - ростеш ти, си - ну, ви - рушиш в до - ро - гу, виростуть з то -
- бо - ю приспв - ні три - во - ги. За то - бо - ю завжди будуть ман - дру -
- ва - ти о - ці мв - те - ринські і бі - ля - ва ха - та.

Виростеш ти, сину, вирушиш в дорогу,
Виростуть з тобою приспані тривоги.
За тобою завжди будуть мандрувати
Очі материнські і білява хата.] 2

І якщо впадеш ти на чужому полі,
Прийдуть з України верби і тополі,
Стануть над тобсю, листям затріпочуть,
Тугою прощання душу залоскочуть.] 2

Можна вибрати друга і по духу брата,
Лиш не можна, сину, матір вибирати;
Можна все на світі вибирати, сину,
Вибрати не можна тільки Батьківщину.] 2

ЛЕТІВ ПТАШОК ПОНАД ВОДУ

Moderato

Ле-тiв пташок по-над во-ду, ска-ла-му-тив пiском во-ду, за-ки дiв-ча

во-ду бра-ло, iз Ро-маном розмов-ля-ло.

Летiв пташок понад воду,
Скаламутив пiском воду,
Заки дiвча воду брало,
iз Романом розмовляло.]2

«Ой Романа, Романочку,
Пусти мене додомочку,
Бо я матiр лиху маю —
Буде бити, добре знаю».]2

«Ой пуцу тя додомочку,
Вiдгадай ми гаданочку.
Вiдгадаеш — моя будеш,
Не вгадаеш — чужа будеш».]2

«А що росте без корiння?
А що сходить без насiння?
А що грає — голос має?
А що плаче — слiз не має?»]2

«Камiнь росте без корiння,
Сонце сходить без насiння,
Скрипка грає — голос має,
Серце плаче — слiз не має».]2

МЕНІ ВОРОЖКА ВОРОЖИЛА

Ме - ні во - рожка во - ро - жи-ла, щоб не лю - би - ла хлоп-ців

я, бо хло-пець лю-бить тай по - ки - не, а ти, дів-чи - но, будь са - ма.

Мені ворожка ворожила,
Щоб не любила хлопців я,
Бо хлопець любить тай покине,] 2
А ти, дівчино, будь сама.

Покине карі оченята,
Покине личко цілувать,
Покине дівчину любити] 2
Та шей милою називать.

Піду до лісу загублюся
Нехай шукає він мене,
Піду до моря утоплюся] 2
Нехай не буде більш мене.

Нехай другая тебе любить,
Нехай другая милим зве,
Вона не буде тя любити,] 2
Як я любила лиш тебе.

Дівча до моря зближається,
А синє море виграє,
Дівча з козаком розстається] 2
Ліву рученьку подає.

МАРІЧКА

Слова: М. Ткач
Муз.: С. Сабадаш

Moderato

В'ється, на - че змій - ка, не - спо - кій - на річ - ка,
ту - лить - ся бли - зень - ко до під - ніж - жя гір; а на то - му бо - ці
там жи - ве Ма - рі - ка, в ха - ті, що схо - ва - лась у зе - ле - ний бір.

В'ється наче змійка,
Неспокійна річка,
Тулиться близенько
До підніжжя гір;
А на тому боці,
Там живе Марічка
В хаті, що сховалась
У зелений бір.

2

Як із хати вийде,
На порозі стане,
Аж блищить красою
Широчінь ріки.
А як усміхнеться,
Ще й з-під лоба гляне,
«Хоч скачи у воду!» -
Кажуть парубки.

2

Не питайте, хлопці,
Чом я самотній
Берегом так пізно
Мовчазний ходжу!
Там на тому боці
Загубив я спокій,
А туди дороги
Я не нахожу.

2

Та нехай сміється
Неспокійна річка,
Все одно на той бік
Я путі знайду.
Чуєш, чи не чуєш,
Чарівна Марічко?
Я до твого серця
Кладку прокладу.] 2

МІСЯЦЬ НА НЕБІ

Moderato

Місяць на не - бі, зі-ронь-ки ся - ють, ти-хо по мо-рю
чо - вен пли - ве. В чо-вні дів - чи - на піс - ню спі - ва - є,
а ко-зак чу - є, сер-день-ко мре.

Місяць на небі, зіроньки сяють,
Тихо по морю човен пливе.
В човні дівчина пісню співає,]₂
А козак чує, серденько мре.

Пісня та мила, пісня та люба
Все про кохання, все про любов,
Як ми любились та й розійшлися,]₂
Тепер зійшлися навіки знов.

Ой очі, очі, очі дівочі,
Темні, як нічка, ясні, як день.
Ви ж мені, очі, вік вкоротили,
Де ж ви навчились зводить людей?]₂

МОЇ ЯСЕНИ

Moderato *Слова і муз.: Кривенький*

Са - ди - ли у - двох ми сво - ї я - се - ни, са - ди - ли на ща - стя то -
- бі і ме - ні. Мо - ї я - се - ни, мо - ї я - се - ни, мо - ї кучер -
- я - ві, хо - роші си - ни, мо - ї ку - чер - я - ві сини.

Саждали удвох ми свої ясени,
Саждали на щастя тобі і мені.
Мої ясени, мої ясени,
Мої кучеряві, хороші сини,
Мої кучеряві сини.

Вмивали їх роси і вдень і вночі,
Торкали на коси зелені свої.
Мої ясени, мої ясени,
Шепчуть про щастя тобі і мені,
Мої кучеряві сини.

І будуть шуміти нам завжди вони,
Коханих стрічати, мої ясени.
Мої ясени, мої ясени,
Шепчуть про щастя тобі і мені,
Мої кучеряві сини.

НА ДОЛИНІ ТУМАН

Слова: В. Діденко
Муз.: В. Бусьвський

Moderato

На до - ли - ні ту - ман, на до - ли - ні ту - ман у - пав. Мак чер -
- воний в ро - сі, мак чер - воний в ро - сі ску - пав. По сте - жн - ні дів -
- ча, по сте - жн - ні дів - ча іш - ло. Те - пле лі - то во - чах,
те - пле лі - то во - чах цві - ло. Тепле лі - то во - чах цві - ло.

На долині туман,
На долині туман упав.
Мак червоний в росі,
Мак червоний в росі скупав.
По стежині дівча,
По стежині дівча ішло.
Тепле літо в очах,
Тепле літо в 'очах цвіло.]2

Попід гору дівча,
Попід гору дівча ішло.
Мак червоний в село,
Мак червоний в село несло.
За дівчам тим і я,
За дівчам тим і я ступав,
Бо в долині туман,
Бо в долині туман розтав.]2

ОЙ ЄСТЬ В ЛІСІ КАЛИНА

Allegretto Обр.: Л. Ревуцький

Ой єсть в лі - сі ка - ли - на, ой єсть в лі - сі ка - ли - на

ка - ли - на, ка - ли - на, ко - ма - ри - ки, дзю - бри - ки, ка - ли - на

Ой єсть в лісі калина,
Ой єсть в лісі калина,
Калина, калина,
Комарики, дзюбрики, калина.

Там стояла дівчина,
Там стояла дівчина,
Дівчина, дівчина,
Комарики, дзюбрики, дівчина.

Цвіт-калину ламала,
Цвіт-калину ламала,
Ламала, ламала,
Комарики, дзюбрики, ламала.

Та в пучечки в'язала,
Та в пучечки в'язала,
В'язала, в'язала,
Комарики, дзюбрики, в'язала.

ОЙ, ВЕРБИЧЕНЬКО

Слова: Л. Забашта
Муз.: І. Шамо

Andante

Ой вер - би - чень - ко, бі - ле ли - чень - ко, ти шов -
- ко - ва сон - тра - ва. Прой - ду о - та - ва - ми,
зс - леи - му - ра - ва - ми, на сер - ці згадка о - жи - ва. Ва.

Ой вербиченько,
Біле личенько,
Ти шовкова сон-трава,
Пройду отавами,
Зелен муравами, } 2
На серці згадка ожива.

Голос милого,
Незрадливого,
Ніжно кликав мене вдаль.
Бринів за хатою } 2
Росою-м'ятою
Подарував мені печаль.

Він з чорнявою,
Ще й з лукавою,
Ділить серденько своє.
Мені ж на ганочку } 2
Аж до світаночку
Сумна зозуленька кує...

Ой вербиченько,
Темна ніченько,
Синя хвиля з-під весла...
А ми стрічалися, } 2
Та й не побралися,
Доріжка терном поросла.

ОЙ ГАРНА Я, ГАРНА

Moderato

Ой гар-на я, гар-на, як та - я гор-ли - ця. Ой гар-на я,
гар-на, як та - я горли - ця. Най ми ся у-ступить, гей гой!
Най ми ся уступить, гей, гой! Най ми ся у-ступить, з путя па - радни - ця.

Ой гарна я, гарна, як тая горлиця.
Ой гарна я, гарна, як тая горлиця.
Най ми ся уступить, гей, гой!
Най ми ся уступить, шей, гой!
Най ми ся уступить, з путя парадниця.] 2

З путя парадниця, з поля робітниця.
З путя парадниця, з поля робітниця.
Ой я така гарна, гей, гой!
Ой я така гарна, шей, гой!
Ой я така гарна, як в небі зірниця.] 2

Гарна була, гарна, не було ми пари.
Гарна була, гарна, не було ми пари.
Так за мнов хлопці йшли, гей, гой!
Так за мнов хлопці йшли, гей, гой!
Так за мнов шли хлопці, як дощові хмари!] 2

ОЙ, ПІД ВИШНЕЮ

Ой, під виш - не - ю, під череш - не - ю сто-яв ста - рий

з моло - до - ю, як із я - го - до - ю.

Ой, під вишнею,
Під черешнею
Стояв старий з молодую,]₂
Як із ягодою.

І просилася,
І молилася:
«Пусти мене, старий діду,]₂
На вулицю погулять!»

«Ой, і сам не піду,
І тебе не пушу,
Бо ти мене, старенького,]₂
Покинути хочеш!»

Куплю тобі хатку,
І ще сіножатку,
І ставок, і млинок,]₂
І вишневенький садок!»

ОЙ, У ВИШНЕВОМУ САДОЧКУ

Allegretto

Ой, у виш-не-во - му са-дочку там со-ловей-ко ще-бтав.

Віть-віть-віть, тьох-тьох-тьох, ай-я-я, ох-ох-ох, там со-ло-вейко ще-бе-тав.

Ой, у вишневому садочку
Там соловейко щебетав.

Віть-віть-віть,
Тьох-тьох-тьох,
Ай-я-я,
Ох-ох-ох,
Там соловейко щебетав.

Ой у зеленому садочку
Козак дівчину вговоряв.

Віть-віть-віть...

«Ой ти дівчино, чорноброва,
Ой чи підеш ти за мене?»

Віть-віть-віть...

«Моя матуся тебе знає, —
Ти той козак, що все гуляє.»

Віть-віть-віть...

«А я матусі не злякаюсь,
Якщо з тобою покохаюсь!»

Віть-віть-віть...

ОЙ, У ПОЛІ ВЕРБА

Andante sostenuto

Ой, у по - лі вер - ба, під вер - бо - ю во - да.

Piu mosso

Гей, там дів - чи - на піз-но во - ду бра - ла, дів-чи-на мо-ло - да.

Ой, у полі верба,
Під вербою вода
Гей, там дівчина
Пізно воду брала,
Дівчина молода.

На доріжку глядить,
А доріженька коптить.
Гей, там то їдуть
Славні козаченьки
На конях вороних.

Козак один під'їжджає,
На дівчину гукає:
«Гей, ти дівчино,
Мила, чорнобрива,
Напій же мені коня!»

«Невеликий ти пан,
Напій коня собі сам!
Гей, зимна роса,
А дівчина боса,
Ніжэньки зросить собі!»

«І по світі блукав,
По Україні бував!
Гей, ще такої
Гордої дівчини
У вічі не видав».

ОЙ, У ПОЛІ ТРИ КРИНИЧЕНЬКИ

Andante moderato

Ой у по-лі три кри - ни-ченьки, любив ко-зак три дів - чи-ноньки:
чор-ня-ву-ю та бі-ля-ву-ю, третю - руду та по - га - ну - ю.

Ой, у полі три криниченьки,
Любив козак три дівчиноньки —
Чорнявую та білявую,]₂
Третю руду та поганую.

«Що чорнявую з душі люблю,
На біляву залицяюся,
А з рудою-препоганою]₂
Хіба піду розпрощаюся!»

Чи всі ж тії та сади цвітуть,
Що зарані розвиваються?
Чи всі ж тії та вінчаються,]₂
Що любляться та кохаються?

Половина та садів цвіте,
Половина обсипається.
Одна пара та вінчається,]₂
А друга розлучається.

ОЙ, ХМЕЛЮ Ж МІЙ, ХМЕЛЮ

Moderato

Ой, хме-лю ж мій, хме - лю, хмелю зе - ле - нень - кий,
де ж ти, хме - лю, зи-му зи-мував та й не розви - вався? - щось?

**Ой, хмелю ж мій, хмелю, хмелю зелененький,
Де ж ти, хмелю, зиму зимував та й не розвивався?**

**«Зимував я зиму, зимував я другу,
Зимував я в лузі на калині, та й не розвивався!»**

**«Ой, сину ж, мій сину, сину молоденький,
Де ж ти, сину, нічку ночував, що й не роззувався?»**

**«Ночував я нічку, ночував я другу,
Ночував я у тої вдовиці, що сватати буду».**

ЧАБАН

Moderato

Ой по-го-рі, по-го-рі, чабан віви зганяє, гей,- гей,-
по-хо-хо-хо, чабан вів - ші га-ня-є. Лучче б було, лучче б було
не хо-ди-ти, лучче б було, лучче б було не лю-би-ти, а ще краше, а ще краше
та тай не знати, чи тепер, чи в четвер по-ки-да-ти. По-ки-дати жаль, жаль,
бо каріє очі, а лю-би-ти не бу-ду, бо ми ся не хо-че!

Ой по горі, по горі, чабан віви зганяє,
Гей,- гей,- йо-хо-хо-хо, чабан віви зганяє.

Лучче б було, лучче б було не ходити,
Лучче б було, лучче б було не любити,
А ще краше, а ще краше тай не знати
Чи тепер, чи в четвер покидати.
Покидати жаль, жаль, бо карії очі,
А любити не буду, бо ми ся не хоче!

} 2
} 2

ОЙ, ЧИЙ ТО КІНЬ СТОЇТЬ

Maestoso

Ой, чий то кінь сто - їть, що си - ва гри - вонь - ка.

Спо - до - ба - лась ме - ні, спо - до - ба - лась ме - ні, та - я дів - чинонь - ка.

Ой, чий то кінь стоїть,
Що сива гривонька.
Сподобалась мені,
Сподобалась мені } 2
Тая дівчинонька.

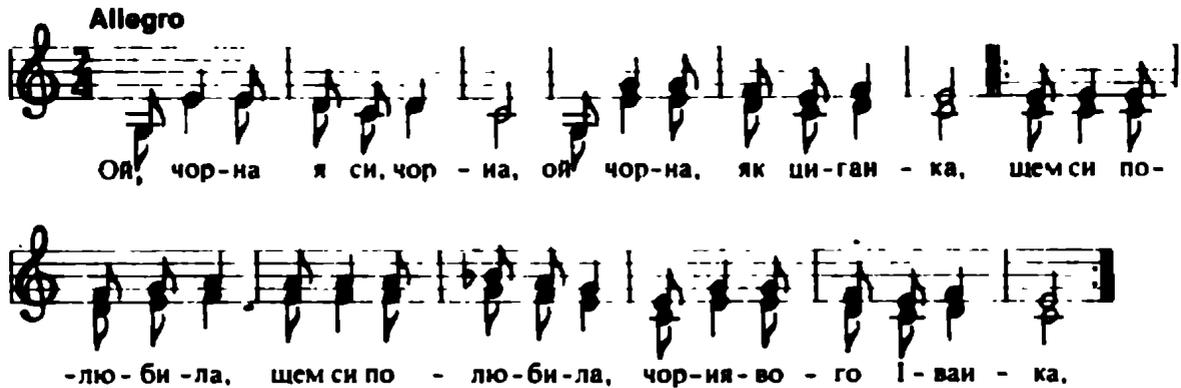
Не так дівчинонька,
Як біле личенько.
«Подай же, дівчино,
Подай же, гарная, } 2
На коня рученьку».

Рученьку подала;
Правдоньку сказала.
«Ой лучче б я була,
Ой лучче б я була } 2
Кохання не знала».

Кохання, кохання
З вечора до рання.
Як сонечко зійде,
Як сонечко зійде, } 2
Кохання відійде.

ОЙ, ЧОРНА Я СИ, ЧОРНА

Allegro

Оя, чор-на я си, чор - на, ой чор-на, як ци-ган - ка, щем си по-лю-би - ла, щем си по - лю-би-ла, чор-ня-во - го І - ван - ка.

Ой, чорна я си, чорна,
Ой чорна, як циганка,
Щем си полюбила, щем си полюбила, }₂
Чорнявого Іванка.

Ой том си полюбила,
Іванка, так, Іванка, —
Високий та стрункий, високий та стрункий, }₂
Сорочка вишиванка.

Ой люблю тя, Марусю,
Люблю за твою вроду,
Люблю дивитися, люблю дивитися, }₂
Як ти ідеш по воду.

Ой їхав, їхав поїзд;
Малом не заридала —
Іванкові призналась, Іванкові призналась, }₂
Щом його покохала.

Ой піду я до лісу,
Та й дубом поколишу, —
Я більше не поїду, я більше не поїду, }₂
Кохання не залишу.

На горі два дубочки,
Обидва зелененькі, —
Ми такі паровані, ми такі паровані, }₂
Обоє чорнявенькі.

ОЙ, ЩО Ж ТО ЗА ШУМ

Moderato

Ой що ж то за шум у - чинив - ся, гей!

що ко - мар та й на му - сі о - жинив - ся.

Ой, що ж то за шум учинився, гей!
Що комар та й на мусі оженився.]2

Взяв він собі за жіночку,
Що не вміла шити, прясти чоловічку.]2

Шити, прясти, ні варити,
Ані свому комарику догодити.]2

Ой, сів же комар на дубочку,
Звісив свої ніженьки на листочку.]2

Зірвалася шуря-буря,
Вона того комарика з дуба здула.]2

РОЗПРЯГАЙТЕ, ХЛОПЦІ, КОНІ

Moderato

Роз-пря - гай - те, хлоп - ці, ко-ні та ля - гай - те спо - чи -
- вать, а я пі-ду в сад зе - ле-ний, в сад кри-ни-чень - ку ко - пать.

Розпрягайте, хлопці, коні,
Та лягайте спочивать,
А я піду в сад зелений,
В сад криниченьку копать.]²

Копав, копав криниченьку
У вишневому саду:
Чи не вийде дівчинонька]²
Рано-вранці по воду.

Вийшла, вийшла дівчинонька
В сад вишневий воду брать,
А за нею козаченько]²
Веде коня напувать.

Просив, просив відеречка,
Вона йому не дала.
Дарив, дарив з руки персня,]²
Вона його не взяла.

РУШНИЧОК

Слова: А. Малишко
Муз.: П. Майборода

Andante sostenuto

Рід - на ма - ти мо - я, ти но - чей не дос - па - ла

І во - ди - ла ме - не у по - ля край се - ла; І в до - ро - гу да -

- ле - ку ти ме - не на зо - рі про - во - джа - ла і руш -

- ник ви - ши - ва - ний на ща - стя да - ла. І в до - ро - гу да -

- ле - ку ти ме - не на зо - рі про - во - джа - ла і руш -

- ник ви - ши - ва - ний на ща - стя, на до - лю да - ла.

Рідна мати моя, ти ночей не доспала
І водила мене у поля край села;
І в дорогу далеку ти мене
На зорі проводжала
І рушник вишиваний на щастя дала.
І в дорогу далеку ти мене
На зорі проводжала
І рушник вишиваний на щастя, на долю дала.

Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї;
І твоя незрадлива материнська
Ласкава усмішка
І засмучені очі хороші твої.
І твоя незрадлива материнська
Ласкава усмішка
І засмучені очі хороші, блакитні твої.

Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров;
І на тім рушничкові оживе все
Знайоме до болю —
І дитинство, й розлука, і вірна любов.
І на тім рушничкові оживе все
Знайоме до болю —
І дитинство, й розлука, й твоя материнська любов.

СТОЇТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

Moderato

Стоїть го - ра ви - со - ка - я, по - під го - ро - ю
гай...зе - ле - ний гай, гу - сте - сень - кий, не - на - че спр

Стоїть гора високая,
Попід горою гай, гай,
Зелений гай, густесенький,]₂
Неначе справді рай.

Під гаєм в'ється річенька,
Як скло, вода блищить —
Долиною зеленою]₂
Кудись вона біжить.

Край берега у затишку
Прив'язані човни;
Там три верби схилилися,]₂
Мов журяться вони.

Що пройде красне літечко,
Повіють холода,
Осиплеться з них листячко]₂
І понесе вода.

Журюся й я над річкою...
Біжить вона, шумить;
А в мене бідне серденько]₂
І мліє, і болить.

Як хороше, як весело
На білім світі жить!...
Чого ж у мене серденько]₂
І мліє, і болить?

Болить воно та журиться,
Що вернеться весна,
А молодість... не вернеться,]₂
Не вернеться вона!

СТРУМОЧОК

Allegretto

Ой ти стру - мочку, срі - бна во - дичко, ку - ди пли - веш і
 що не - сеш? Ко - му ко - хан - ня, ко - му роз - лу - ку, ме - ні ж ні -
 - чо - го не да - єш. - чо - го не да - єш.

Ой ти струмочку, срібна водичко,
 Куди пливеш і що несеш?
 Кому кохання, кому розлуку, —
 Мені ж нічого не даєш.] 2

Сорочку білу вишию шовком,
 В холодну воду кину твою.
 Пливи, сорочко, де ходить милий,
 Скажи, що я його люблю.] 2

Сорочку вдягне, вишиту шовком,
 Розчеше кучері свої,
 Прийде до мене, я буду ждати
 Кохання широго його.] 2

А як не приїде, мене покине
 І кращую буде любить,
 Сорочка буде йому на згадку,
 Кохання, вірнеє моє.] 2

ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА

Moderato

Те - че річ - ка не - ве - лич - ка з вишнево - го са - ду...
Кличе ко - зак дів - чи - нонь - ку со - бі на по - ра - ду.

Гей-гей, гей-гей. Гей-гей, гей-гей, Кличе ко - зак

дів - чи - нонь - ку со - бі на по - ра - ду.

Тече річка невеличка
З вишневого саду...
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.
Гей-гей, гей-гей,
Гей-гей, гей-гей,
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.] 2

«Порадь мені, дівчинонько,
Як рідная мати;
А чи мені женитися,
Чи на тебе ждати?
Гей-гей, гей-гей,
Гей-гей, гей-гей,
А чи мені женитися,
Чи на тебе ждати?»] 2

«Ой я тобі, козаченьку,
І раджу й не раджу...
Я з тобою вечір стою,
За другого важу.
Гей-гей, і т.д...»

Хай на ньому цвіте росяниста доріжка,
І зелені луги, й солов'їні гаї;
І твоя незрадлива материнська
Ласкава усмішка
І засмучені очі хороші твої.
І твоя незрадлива материнська
Ласкава усмішка
І засмучені очі хороші, блакитні твої.

Я візьму той рушник, простелю, наче долю,
В тихім шелесті трав, в щебетанні дібров;
І на тім рушничкові оживе все
Знайоме до болю —
І дитинство, й розлука, і вірна любов.
І на тім рушничкові оживе все
Знайоме до болю —
І дитинство, й розлука, й твоя материнська любов.

СТОЇТЬ ГОРА ВИСОКАЯ

Moderato

Стоїть го - ра ви - со - ка - я, по - під го - ро - ю гай,
гай... зе - ле - ний гай, гу - сте - сень - кий, не - на - че справді рай.

Стоїть гора високая,
Попід горою гай, гай,
Зелений гай, густесенький,]₂
Неначе справді рай.

Під гаєм в'ється річенька,
Як скло, вода блищить —
Долиною зеленою]₂
Кудись вона біжить.

Край берега у затишку
Прив'язані човни;
Там три верби схилилися,]₂
Мов журяться вони.

Що пройде красне літечко,
Повіють холода,
Осиплеться з них листячко]₂
І понесе вода.

Журюся й я над річкою...
Біжить вона, шумить;
А в мене бідне серденько]₂
І мліє, і болить.

Як хороше, як весело
На білім світі жить!..
Чого ж у мене серденько]₂
І мліє, і болить?

Болить воно та журиться,
Що вернеться весна,
А молодість... не вернеться,]₂
Не вернеться вона!

СТРУМОЧОК

Allegretto

Ой ти стру - мочку, срі - бна во - дичко, ку - ди пли - веш і

що не - сеш? Ко - му ко - хан - ня, ко - му роз - лу - ку, ме - ні ж ні -

- чо - го не да - єш. - чо - го не да - єш.

Ой ти струмочку, срібна водичко,
Куди пливеш і що несеш?
Кому кохання, кому розлуку, —
Мені ж нічого не даєш.] 2

Сорочку білу вишию шовком,
В холодну воду кину твою.
Пливи, сорочко, де ходить милий,
Скажи, що я його люблю.] 2

Сорочку вдягне, вишиту шовком,
Розчеше кучері свої,
Прийде до мене, я буду ждати
Кохання широкого його.] 2

А як не приїде, мене покине
І кращую буде любить,
Сорочка буде йому на згадку,
Кохання, вірнеє моє.] 2

ТЕЧЕ РІЧКА НЕВЕЛИЧКА

Moderato

Те - че річ - ка не - вс - лич - ка з вишнево - го са - ду...
Кличе ко - зах дів - чи - нонь - ку со - бі на по - ра - ду.

Гей-гей, гей-гей. Гей-гей, гей-гей, Кличе ко - зах

дів - чи - нонь - ку со - бі на по - ра - ду.

Тече річка невеличка
З вишневого саду...
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.
Гей-гей, гей-гей,
Гей-гей, гей-гей,
Кличе козак дівчиноньку
Собі на пораду.] 2

«Порадь мені, дівчинонько,
Як рідная мати;
А чи мені женитися,
Чи на тебе ждати?
Гей-гей, гей-гей,
Гей-гей, гей-гей,
А чи мені женитися,
Чи на тебе ждати?»] 2

«Ой я тобі, козаченьку,
І раджу й не раджу...
Я з тобою вечір стою,
За другого важу.
Гей-гей, і т.д...»

«Бодай тебе, дівчинонько,
З твоєю радою!
Я до тебе з щирим серцем,
А ти з неправдою.
Гей-гей, і т.д...»

«Бодай же ти, дівчинонько,
Тоді заміж вийшла,
Як у млині на камені
Пшениченька зійшла!
Гей-гей, і т.д...»

«Бодай же ти, козаченьку,
Тоді оженився,
Як у лісі при дорозі
Сухий дуб розвився!
Гей-гей, і т.д...»

ТЕЧЕ ВОДА КАЛАМУТНА

Allegretto

Те - че во - да ка - ла - мут - на, чо - го мо - я ми - ла смутна?
«Я не смут - на, лем сер - ди - та, бо я сно - чі бу - ла би - та.

Тече вода каламутна,
Чого моя мила смутна?
Я не смутна, лем сердита,] 2
Бо я сночі була бита.

Била мене мати зночі,
За Йванкові карі очі,
Ще й казала буде бити,] 2
Щоб Іванка не любити.

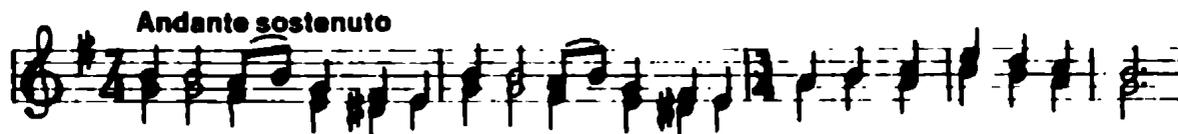
Мамко моя солоденька,
Як ти була молоденька,
Ти бігала так за няньком,] 2
Як я тепер за Іванком.

Тече вода коло млина,
А я дівка як калина,
Ой, Іванку, серце моє,] 2
Нема таких, як ми двоє.

ТИХО НАД РІЧКОЮ

Слова: С. Черкасенко
Муз.: П. Батюк

Andante sostenuto

Ти-хо над річ-ко-ю, ні-чень-ка тем-на-я, спить за-ча-ро-ва-ний ліс.

Ніж-но ше-по-че він каз-ку та-єм-ну-ю, сум-но зіт-ха вер-бо-ліз.

Тихо над річкою, ніченька темная,
Спить зачарований ліс.
Ніжно шепоче він казку таємную,
Сумно зітха верболіз.] 2

Нічка розсипала зорі сріблисті —
Он вони в річці на дні.
Плачуть берези по той бік кудрявії,
Здалека линуть пісні.] 2

Нічка як матінка, кличе працюючих
Сил набиратись ввісні.
Лиш соловейко й дівчата до півночі
Любі співають пісні.] 2

Що їм приснилося? — Щастя улюблене
В хвилях бурхливих життя,
Личенько дівчини ніжно голублене,
Щирі її почуття.] 2

ЦВІТЕ ТЕРЕН

Moderato

Цві-те те - рен, цві-те те-рен, ли-стя о - па - да - є.
Хто в лю-бо - ві не зна - єть-ся, той го - ря не зна - є.

Цвіте терен, цвіте терен,
Листя опадає.
Хто в любові не знається,]
Той горя не знає.] 2

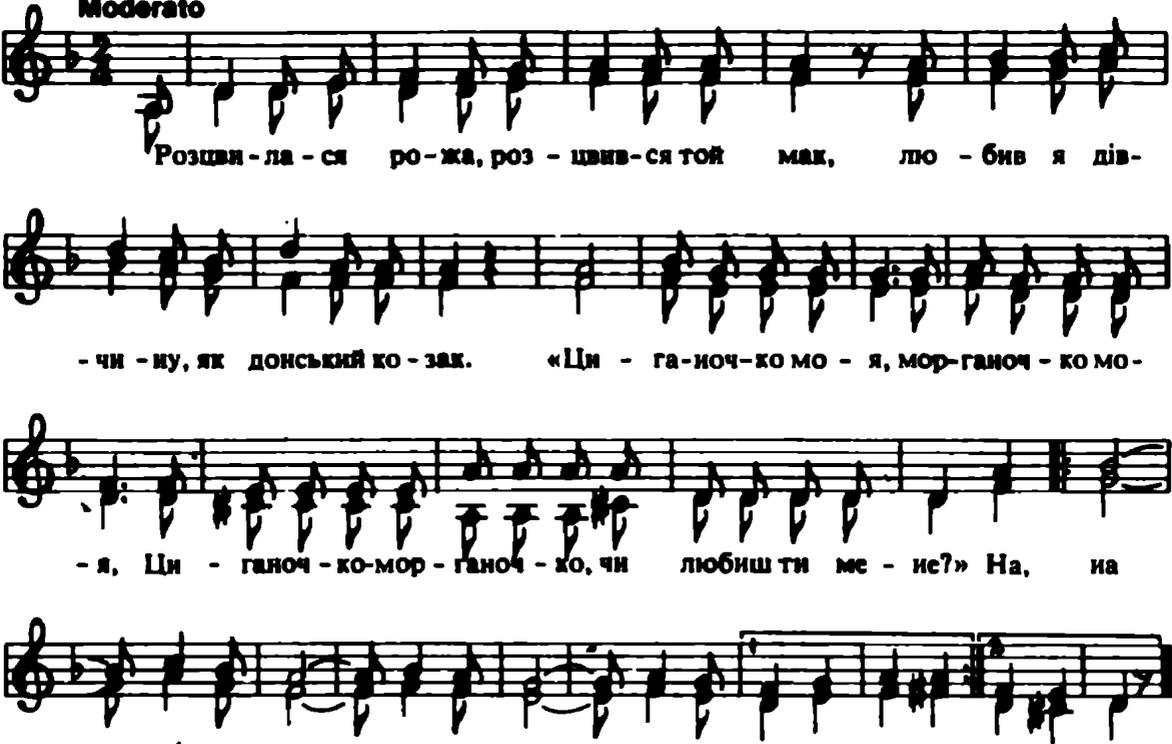
А я молода дівчина,
Вже горя зазнала:
Вечероньки недоїла,]
Нічки недоспала.] 2

Ой візьму я кріселечко,
Сяду край віконця.
Ой ще очі не дрімали,]
А вже сходить сонце.] 2

Цвіте терен, цвіте терен —
Не хочеться спати.
Десь поїхав мій миленький]
Іншої шукати.] 2

ЦИГАНОЧКА

Moderato

Розцвіла - ла - ся ро - жа, роз - цвів - ся той мак, лю - бив я дів -
- чи - ну, як донський ко - зак. «Ци - га - ноч - ко мо - я, мор - ганоч - ко мо -
- я, Ци - ганоч - ко - мор - ганоч - ко, чи любиш ти ме - не?» На, на
на...

Розцвилася рожа, розцвівся той мак,
Любив я дівчину, як донський козак.

«Циганочко моя, морганочко моя,
Циганочко-морганочко, чи любиш ти мене?»
На, на, на...

Ой люблю, козаче, ой люблю я тебе,
Тільки не знаю, чи любиш ти мене?

Циганочко моя...

Що то за бандура, що не хоче грать?
Що то за дівчина, що не вмiє кохать?

Циганочко моя...

ЧЕРВОНА РУЖА

Слова: Л. Забашта
Муз.: І. Шамо

Moderato

Ой пі-ду я лу-гом, стежкою в'юн-ко - ю, де чер-во-ні ру-жі, як мо-ї лі- та.

Там жи-ве ко-ха-ний, серденьком об - ра-ний, що мене так ні-жно при-гор-та.

Ой піду я лугом, стежкою в'юнкою,
Де чорвоні ружі, як мої літа.
Там живе коханий,
Серденьком обраний,
Що мене так ніжно пригорта.] 2

Зав'яжу йому я русою косою
Рідні карі очі, щоб одну кохав,
Тільки милий знає,
Хто серденько красє,
Бо мені навік він присягав.] 2

Не ходіть, дівчата, за моїм коханням,
Не топчіть доріжку, де мої сліди,
Може, він і гляне,
А стрічать не стане,
Бо мене він любить назавжди.] 2

За вечірнім пругом сонечко сідає,
І туман спливає в голубу росу.
На життя вродливе,
На любов щасливу
Я червону ружу принесу.] 2

ЧЕРВОНА РОЖА ТРОЯКА

Moderato

Чер-во-на ро-жа тро-я - ка, чер-во-на ро-жа тро-я - ка.

мала я му-жа, мужа я ма-ла, ма-ла я му-жа пи-я-ка.

Червона рожа трояка]2
Мала я мужа,
Мужа я мала,
Мала я мужа
Пняка.

Він ніц не робить, тільки п'є,]2
Прийде додому.
Додому прийде,
Прийде додому —
Жінку б'є.

Не бий м'я, мужу, не лякай,]2
Лишу тя діти,
Діти тя лишу,
А сама піду
За Дунай!

А як на човен сідала,]2
Білов хустечков,
Хустечков білов,
Білов хустечков
Махала.

Вернися, жінко, додому,]2
Бо плачуть діти,
Бо діти плачуть,
Бо плачуть діти
За тобов.

ЧЕРВОНА РУТА

Moderato Слова і муз.: В. Івасюк

Ти при-знайся ме - ні, звід-ки в те-бе ті ча-ри, я без те-бе всі
дні у по-ло-ні пе-ча-лі. Мо-же, десь у лі-сах ти чар-зіл-ля шу-
-ка-ла, сон-це-ру-ту знай-шла і ме-не зча-ру-ва-ла!
Чер-во-ну ру-ту не шу-кай ве-чо-ра-ми — ти у ме-не є-
Бо тво-я вро-да то є чиста-я во-да, то є би-стра-я
-ди-на, тіль-ки ти, по-вір.
во-да си-ніх гір.

Ти признайся мені,
Звідки в тебе ті чари,—
Я без тебе всі дні
У полоні печалі.
Може, десь у лісах
Ти чар-зілля шукала,
Сонце-руту знайшла
І мене зчарувала!

Червону руту не шукай вечорами —
Ти у мене єдина, тільки ти, повір.
Бо твоя врода то є чистая вода,
То є бистрая вода синіх гір.

Бачу я тебе в снах,
У дібровах зелених,
По забутих стежках
Ти приходиш до мене.
І не треба нести
Мені квітку надії,
Бо давно уже ти
Увійшла в мої мрії.

Червону руту...

ЧЕРЕМШИНА

Слова: М. Юрійчук

Муз.: В. Михайлюк

Moderato

Знов зо-зу-лі го-лос чу-ти в лі-сі, ластів-ки зве-ли гніз-деч-ко
в стрі-сі, а вів-чар же-не о-та-ру пла-єм, тьохнув пісню со-ло-вей за
га-єм. Всюди буйно квітне че-рем-ши-на, мов до шлю-бу вбрала-ся ка-
-ли-на, вів-ча-ра в са-доч-ку, в ти-хо-му ку-точ-ку, где дів-чи-на, где.

Знов зозулі голос чути в лісі,
Ластівки звели гніздечко в стрісі,
А вівчар жене отару плаєм,
Тьохнув пісню соловей за гаєм.

Всюди буйно квітне черемшина,
Мов до шлюбу вбралася калина,—
Вівчара в садочку, в тихому куточку,
Жде дівчина, жде.

Йшла вона в садок повз осокори,
Задивилась на високі гори,
Де з беріз спадають чисті роси,
Цвіт калини приколола в коси.

Всюди буйно...

**Вже за обрій сонечко сідає,
З полонини їй вівчар співає:
«Я прийду до тебе, як отару
З водопою зажену в кошару».**

Всюди буйно...

**Ось і вечір, вівці біля броду
З Черемоша п'ють холодну воду;
У садочку вівчара стрічає
Дівчинонька, що його кохає.**

Всюди буйно...

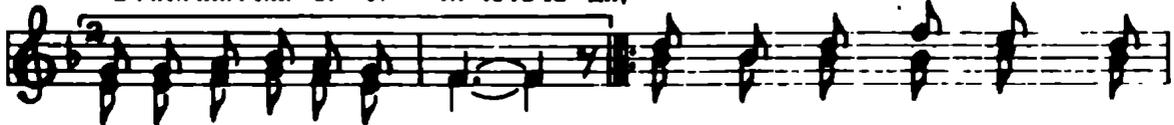
ЧОВЕН ХИТАЄТЬСЯ

Сл. і муз.: Р. Купчинський

Tempo di Valse

Чо-вен хи-та-єть-ся се-ред во-ди, пле-ще об хви-лі вес - ло.
В місячнім сяй-ві бі - лі-ють са-ди,

зда-ле - ка видно се - ло. Лю - ба дів - чи - но, при-

-ди, прийді! За - бу-дем ден-не - є зло! За - бу-дем ден-не - с

зло. Чо - вен по во - ді ви - хи-ту - єть - ся, ко-

-зак дів - чи - ни ви - пи-ту - єть - ся. «Чом в те-бе.

дів-чи-но, ус - та со-лодень - кі?» «Щоб їх ці - лу -

-вав, мій ми-ле - сень - хий.»

Човен хитається серед води,
Плеще об хвилі весло.
В місячнім сяйві біліють сади
Здалека видно село,

Люба дівчино, прийди, прийди!]₂
Забудем денне зло!
Човен на воді вихитується,
Козай дівчини випитується:
«Чом в тебе, дівчино, уста солоденькі?»
«Щоб їх цілував, мій милесенький.»

Човен хитається серед води,
Тільки одні комиші,
З вітром шуткуючи на всі лади
Ворушать тишу ночі.

Люба дівчино...

ЧОРНА КУРА

Moderato

Як і - шов я з Дебре - чи - на до - до - му, І - ди, і - ди,
зайшла ме - ні чор - на ку - ра до - ро - гу.

чор - на ку - ро до - до - му, не за - ва - дзай не за - ва - дзай

по до - ро - зі ні - ко - му!

Як ішов я з Дебречина додому,
Зайшла мені чорна кура дорогу.
Іди, іди, чорна куро, додому,
Не завадзай, не завадзай по дорозі нікому!]²

Як ішов я з Дебречина до Хусту,
Знайшов же я вишиваную хусту...
Ой, чи мила, чи не мила юшила,
Лем би она, лем би она вишиваною біла.]²

ЧОТИРИ РОЖІ

Andante

Чо - го ж я так ніч-ку мар - ну - ю? Чо - го ж я так му - чу се -
 - бе? Ко - ли ж я так ду - же добре зна - ю, що ми - лий по-ки-нув ме -
 - не. Ко - ми - лий по-ки-нув ме - не.

Чого ж я так нічку марную?
 Чого ж я так мучу себе?
 Коли ж я так дуже добре знаю,
 Що милий покинув мене.] 2

Ніколи я того не забуду,
 Коли він до мене приходив.
 Ніколи я тих слів не забуду,
 Котрі він до мене говорив.] 2

Рожевая роза — це пізнання,
 Червоная роза — це любов,
 А жовтая роза — це розлука,
 А білая — вкрита сльозов.] 2

Ніколи я того не забуду,
 Коли він до мене повертав,
 Він зірвав червоних квіточок
 І кинув на землю, притоптав.] 2

Не плетіть ми вінку із барвінку,
 Бо я вже до шлюбу не піду,
 А дайте ми жовтую розу,
 Бо з милим в розлуці живу.] 2

Рожевая роза — це пізнання,
 Червоная роза — це любов,
 А жовтая роза — це розлука,
 А білая — вкрита сльозов.] 2

ЧОРНІ ОЧКА, ЯК ТЕРЕН

Allegretto

Чор - ні оч - ка, чор - ні оч - ка, як те - рен Чорні оч - ка,
 як те - рен, як те - рен, як терен, ко - ли ми ся по - берем, по - бе - рем?

Чорні очка,]2 як терен]2
 Чорні очка, як терен,
 Як терен, як терен,
 Коли ми ся поберем, поберем?]2

Поберемся]2 в неділю.]2
 Поберемся в неділю,
 В неділю, неділю, —]2
 Маю на тя надію, надію.]2

Де ж ти мене]2 поведеш?]2
 Де ж ти мене поведеш,
 Поведеш, поведеш,
 Як ти хати не маєш, не маєш?]2

Поведу тя]2 в чужую.]2
 Поведу тя в чужую,
 В чужую, в чужую,
 Поки свою збудую, збудую.]2

Чужа хата]2 не своя.]2
 Чужа хата не своя,
 Не своя, не своя, —]2
 Я дівчина не твоя, не твоя.]2

Заживемо]2 у гаю.]2
 Заживемо у гаю,
 У гаю, у гаю,
 Бо я тебе кохаю, кохаю!]2

КОЛЯДКИ

БОГ ПРЕДВІЧНИЙ

Moderato

Бог Пред - віч-ний, на - ро-див - ся. Прийшов днесь із не-бес,
щоб спас - ти люд свій весь, і у - ті - шив - ся.

Бог Предвічний, народився,
Прийшов днесь із небес,
Щоб спасти люд свій весь, } 2
І утішився.

В Вифлємі народився,
Месія, Христос наш, } 2
І Пан наш для всіх нас
Нам народився.

Слава Богу! Заспіваймо,
Честь Сину Божому } 2
І Пану нашому
Поклін віддаймо.

В ВИФЛЕЄМІ ДНЕСЬ МАРІЯ

Maestoso

В Вифле-є - мі днесь Ма-рі - я Пре-чис - та Сла - ва во
По - ро-ди - ла у вер-те-пі нам Хрис - та.

вишніх Бо - гу, Сла-ва во вишніх Бо - гу. І мир всім на зем - лі!

В Вифлеємі днесь Марія Пречиста,
Породила у вертепі нам Христа.
Слава во вишніх,
Слава во вишніх,
І мир всім на землі!] 2

Янгол з неба всіх пастирів вітає
І веселу цю новину звіщає:
Слава во вишніх...

А зі сходу за звздою йдуть царі,
Три преславні, прерозумні звіздарі.
Слава во вишніх...

Свій поклін Йому в покорі віддали,
Край стіп злото, ладан, миро поклали.
Слава во вишніх...

Ми Христові теж поклін свій віддаймо,
І разом з небесним хором співаймо.
Слава во вишніх...

ВО ВИФЛЕЄМІ

Andante

Во Вифле - є - мі ни - ці но - ви - на. В яслях спо - ви - тий
Пре - чис - та Ді - ва зро - дя - ла Си - на.

поміж бид - ля - ти, спо - чив на сі - ні Бог - не об - ня - тий.

Во Вифлеємі нині новина,
Пречиста Діва зродила Сина,
В яслях сповитий поміж бидляти,]₂
Спочив на сіні Бог не обнятий.

Вже Херувими славу співають,
Ангельські хори Пана вітають,
Пастир убогий несе, що може,]₂
Щоб обдарити Дитятко Боже.

Ісусе милий, ми не багаті,
Золота, дарів не можемо дати,
Но дар цінніший несе від мира,]₂
Це віра серця, це любов щира.

Глянь оком щирим, о Божий Сину,
На нашу землю, на Україну,
Зішли їй з неба дар превеликий,]₂
Щоб Тя славила на вічні віки.

ДОБРИЙ ВЕЧІР, ТОБІ...

Andante poco Moderato

Добрий ве-чір то - бі, па-не гос-по - да - рю! Радуй - ся!

Ой ра-дуй-ся зем - ле Син Бо - жий на - ро-див - ся!

Добрий вечір тобі, пане господарю,
Радуйся! Ой, радуйся,
Земле, Син Божий народився.]²

Застеляйте столи та все килимами,
Радуйся!...

Кладіть нам колачі з ярої пшениці,
Радуйся!...

Та ідуть до тебе три празники в гості,
Радуйся!...

НОВА РАДІСТЬ СТАЛА

Maestoso

Но-ва ра - дість ста-ла, що на не - - бі хва-ла,
звізда яс - на над вер - те - пом у - весь світ о - сі - я - ла.

Нова радість стала, що на небі хвала,
Звізда ясна над вертепом увесь світ осіяла.]2

Де Христос родився, з Діви воплотився,
Як чоловік пеленами убого повився.]2

Пастушки з ягнятком перед тим Дитятком
Навколінця припадають, Царя Бога вихваляють.]2

Просим Тебе, Царю, просимо всі нині,
Даруй волю, верни славу нашій Неньці Україні.]2

ПО ВСЬОМУ СВІТІ СТАЛА НОВИНА

Moderato

По всьому сві - ті стала но-ви-на: Ді-ва Ма - рі - я сина роди - ла.

Сі - ном притру-си - ла, в яслах по-ло-жи-ла Господ - нього Си - на.

По всьому світі стала новина:
Діва Марія сина родила,
Сіном притрусил, в яслах положила
Господнього Сина.] 2

Діва Марія Бога просила:
«В що ж би я сина свого сповила?
Ти, небесний Царю, пришли мені дари
Цього дому господарю».] 2

Зійшли ангели з неба до землі,
Принесли дари Діві Марії:
Три свічі воскові, ще й ризи шовкові
Ісусові Христові.] 2

ЧАР ПЛАСТУВАННЯ

ПІСЛЯ ПЛАСТОВОЇ ГРИ

Веселим гамором і сміхом наповнилася галявина посеред глибокого лісу. Це юнаки радіють своїми успіхами і розказують свої пригоди, що їх вони пережили в щойно закінченій грі. Що ж це була за гра? Чи «козаки й татари»? Чи, може, «полювання на ведмедя»? А, може, «схоплення ворожого знамени»? Байдуже, зрештою, як називалась ця гра. Але юнаки довго пам'ятатимуть її, стільки радощів, стільки переживань вона їм дала!

Хто ж ці юнаки? Ти пізнаєш їх по одностроях і відзнаках: це українські пластуни.

ПІДГЛЯДАЮТЬ ОЛЕНЯ

Перед нами чисте озерце, обрамоване вінцем зелених лісів. У майже непорушному дзеркалі води відбиваються стрункі смереки, білі хмаринки, що повільно плывуть по небі, і глибока-глибока голуби́нь неба.

Тиша така, що чути, як серце б'ється. Лиш час від часу десь пташка щебече, якась комашка забринить, пролітаючи. Ось плюснула рибка, виплигнувши за мушкою. І знову тиша.

Та ось там, де озеро близько підходить до лісу, щось ворухиться. Тяжко пізнати, що воно таке. Ах, це два молоді хлопці. Їхній зеленуватого кольору одяг робить їх майже невидимими серед лісової зелені. Тихо й непорушно вони підглядають оленя, гордого жителя наших лісів, що прийшов до озера напиться води. Напившись досхочу, олень неспокійно підносить голову, вітрить ніздрями дивний запах, що його приносить легіт вітру, поволі обертається і щораз швидшим кроком зникає в гушавині.

Хто ці юнаки? Ти певно вже їх пізнав: це пластуни.

РОЗБИВАЮТЬ ШАТРА

Вечоріє. Під шум дощу на лісову поляну виходить гурт дивних постатей з якимись горбами на плечах. Ці горби — це наплечники. Падає короткий наказ їх ватажка — і всі кидаються до роботи. Ось уже за хвилину стоять готові розбиті шатра, перед шатрами палахкотить ватра і сушаться мокрі частини одягу, несеться запах смачної страви. Усе готове до вигідного, безпечного нічлігу.

Це пластуни. Вони не лякаються ні дощу, ні іншої негоди. Таборове життя та мандрівки навчили їх, як давати собі раду в усіх обставинах і як дбати про свою безпеку та здоров'я.

ЯК ВІН ЦЕ РОБИТЬ?

Юнак приглядається такій події: кіт, що виліз високо на полицю, нараз посковзнувся і падає коміть головою. Та враз він круто повертається й падає на землю на всі чотири ноги.

«Кіт завжди падає на чотири ноги» — говорять юнакові старші. Людям теж не раз трапляється халепа, але вони звичайно падають стрімголов униз. Тільки небагато таких, що «падають на ноги», і нічого їм не станеться. Але це не «випадок», ані не «щастя». Ні! Це треба вміти. Треба вміти знайти вихід із кожної пригоди! Пластун це вміє, бо ціле життя пластуна — це школа, як «бути готовим» і зарадним у кожному випадку.

ДОПОМОЖИ ЇЙ!

Через рухливу вулицю хоче перейти старенька бабуся з клунком у руках, але не може зважитися. Вже двічі пускалась іти — і верталася. Та ось два юнаки підходять до неї, вітають її і питаються, чи можуть їй допомогти. Один бере клунок, другий подає бабусі руку. І за хвилину вона вже на другому боці вулиці. Ще й помагають їй увійти до автобуса та подають клунок.

Хто ж ці юнаки? Це — шляхетні лицарі новітньої доби, пластуни, що запряглися робити добрі вчинки й допомагати слабким і безпомічним.

ПІД ТРІСКІТ ВЕЧІРНЬОЇ ВАТРИ

Невеличкий вогник палахкотить і намагається проникнути бездонну темряву ночі. Його полум'я золотить голови ватаги хлопців-однолітків, що сидять довкола ватри

· недалекому чагарнику відзиваються тасмні шелести. Тихо тріскають ра. Шумить верховіття дерев, що темною стіною стоять оподалік.

Хлопці ловлять кожне слово свого ватажка-провідника, що розповідає їм про подвиги борців за волю їх прадідньої землі, казкової країни, що їй на ім'я — «Україна».

І ввижається хлопцям, наче б то вони самі на козацьких конях несуться вихром по розлогих степах чи новітніми літаками ширяють понад високими верхами синіх гір, готові боронити перед ворогом свою Україну — землю їх батьків і предків!

Чи Ти знаєш, хто ці юнаки? Це — українські пластуни.

ЗА ПРАВДУ, ЗА ДОБРО, ЗА КРАСУ!

Гей, хлопці, погляньте: Іде закутий у сталь танк. З відкритої вежі визирають голови в шоломах. Вояки всміхаються й кивають до гуртка юнаків, що дивляться вслід за гримучим, залізним велетнем. Хлопцям хочеться бути вояками, зазнати воєнних пригод, послужити рідному красві.

Служба вояка почесна й геройська. Вона повна небезпек, великих зусиль і посвяти. Молодь кожного народу мусить бути готова до збройної оборони рідної землі. Але і в мирний час іде завзята боротьба у кожній ділянці життя: боротьба добра зі злом, правди з неправдою, краси з поганню. Вона неменше важлива й почесна, ніж збройна боротьба. Ми можемо теж вести цю боротьбу, а особливо ставати в обороні української правди, у кожний час і в кожному місці, де ми перебуваємо.

А плекання сили власного духа й тіла чи боротьба з власними хибами та слабостями? Вони теж вимагають завзяття, гарту й сили волі. Це теж боротьба!

Наше щастя — це щастя нашої спільноти як на рідних землях, так і поза їх межами. Для неї готують пластуни свої молоді сили, гартують свої характери. Для її і свого щасливого майбутнього хочуть боротись за Правду, Добро, Красу, у кожний час, у кожних умовах, у кожному місці на земному гльобі.

Бо пластун знає не тільки безжурну гру, не тільки гартує свого духа і заправляє свої м'язи, не тільки шукає пригод і зворушення. Життя в Пласті привчає його теж знаходити радість, допомагаючи по-лицарськи тим, що потребують допомоги. Пласт указує шлях, як кожночасно служити рідній спільноті. Він дає нагоду пластунові пізнати Красу й Добро, ці найдорожчі скарби людського роду.

ТОМУ:

- Якщо Ти хочеш гратись у гурті своїх друзів,
- Якщо в Тебе часом обзивається «зов крови предків», що кличе Тебе до природи,
- Якщо Ти хочеш стати відважним, зарадним і загартованим,
- Якщо Ти хочеш пережити хвилюючі пригоди, які залишаться Тобі незабутнім спогадом на все життя,
- Якщо Ти любиш красу й велич і хочеш знайти їх у житті,
- Якщо Ти хочеш стати новітнім лицарем, шляхетним оборонцем слабих і безпомічних,
- Якщо Ти хочеш стати сильним і завжди готовим служити своїй батьківщині,

то

ПРИСТАВАЙ ДО ПЛАСТУНІВ!

Д-р Олександр Тисовський.

ЗМІСТ

ГИМНИ	3
Боже, вислухай благання	4
Боже Великий, Єдиний	5
Гей, пластуни, гей, юнаки	7
Пластовий обіт	8
Отче наш	9
Цвіт України і краса	11
Царю небесний	13
Ще не вмерла Україна	14
ПЛАСТОВІ ПІСНІ	15
Чи знаєш ти	16
Гей-гу, гей-га, таке то в нас життя	17
Гей, життя ти наше	19
Гей, мандрують пластуни	20
Гей, пластуне, куди йдеш?	21
Гей, там у горах	22
Гимн орликівців	23
Гимн Орликіяди	24
Друга чота, чота крилатих	25
Зашуміли верби при потоці	26
Казав мені в лісі сатана	27
Марш бурлаків	28
Марш пластунів-мандрівників	29
Молоді ми	31
Не журіться, юні друзі	32
Ніч вже йде	33
Пісня Рисів	34
Писаний камінь	35
При ватрі	37
Пусти ж мене, мати, до табору	38
Ти, пластуне	39
У мандри, у мандри	40
У радісну пору	41
КОЗАЦЬКІ ПІСНІ	43
А вже весна	44
Веснянка	45
Гей, нум, хлопці, до зброї	46
Засвітали козаченьки	47
Жучок	48
Іванчику-білоданчику	49
Стоїть явір над водою	50
Гей, на горі там женці жнуть	51
Машеруй же, козаченьку	52

СТРІЛЕЦЬКІ ПІСНІ	53
Гей, там на горі січ іде	54
В горах грім гуде	55
Гей, у лузі червона калина	56
Зажурились галичанки	57
Заквітчали дівчатовька	58
Їхав стрілець на війноньку	59
Ми йдемо вперед	60
Не сміє бути в нас страху	61
Ой, видно село	62
ПОВСТАНСЬКІ ПІСНІ	64
Від синього Дону	65
Зірвалася хуртовина	66
Гей, степами	67
Марш куреня «Бойків»	68
Машерують добровольці	69
Подай, дівчино, руку на прощання	70
Соловію, рідний брате	71
Я сьогодні від вас від'їжджаю	72
НАРОДНІ ПІСНІ І ПІСНІ АВТОРІВ	73
Бандуристе, орле сизий	74
Берізка	75
Била мене мати	77
В кінці греблі шумлять верби	79
Взяв би я бандуру	80
Водограй	81
Волошки	83
Де згода в сімействі	84
Галичаночка	85
Гуцулка Ксеня	87
Давня весна	89
Два кольори	91
Жито, мамцю	93
Іванку, Іванку	95
Іванку, Іванку, з того боку ярку	96
І шумить, і гуде	97
Лебеді материнства	98
Летів пташок понад воду	99
Мені ворожка ворожила	100
Марічка	101
Місяць на небі	103
Мої ясени	104
На долині туман	105
Ой, єсть в лісі калина	106
Ой, вербиченько	107

Ой, гарна я, гарна	108
Ой, під вишнею	109
Ой, у вишневому садочку	110
Ой, у полі верба	111
Ой, у полі три криниченьки	112
Ой, хмелю ж мій, хмелю	113
Ой, чий то кінь стоїть	115
Ой, чорна я си чорна	116
Ой, що ж то за шум	117
Розпрягайте, хлопці, коні	118
Рушничок	119
Стоїть гора високая	121
Струмочок	122
Тече річка невеличка	123
Тече вода каламутна	125
Тихо над річкою	126
Цвіте терен	127
Циганочка	128
Червона ружа	129
Червона рожа трояка	130
Червона рута	131
Черемшина	133
Човен хитається	135
Чорна кура	137
Чотири рожі	138
Чорні очка, як терен	139
КОЛЯДКИ	140
Бог предвічний	141
В Вифлиємі днесь Марія	142
Во Вифлиємі	143
Добрий вечір, тобі	144
Нова радість стала	145
По всьому світі стала новина	146
Ігри пластунів	147
(Юному пластуноу)	

